

BİRLİK

MAYIS
1979
SAYI: 5

TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER KONFEDERASYONU/ YURT DIŞI

Örgütlenme Komitesi (TÖK/YD-ÖK)

Yayın Organı

August SPIES

Adolph FISCHER

Attention Workingmen!

MASS-MEETING

TO-NIGHT, at 7.30 o'clock,
HAYMARKET, Randolph St. Bet. Desplaines and Halsted.

Good Speakers will be present to denounce the latest
atrocious act of the police, the shooting of our
fellow-workmen yesterday afternoon.

Workingmen Arm Yourselves and Appear in Full Force!

THE EXECUTIVE COMMITTEE

Achtung, Arbeiter!

Größe Massen-Versammlung

Heute Abend, 7 1/2 Uhr, auf dem
Heumarkt, Randolph-Strasse, zwischen
Desplaines- u. Halsted-Str.

Gute Redner werden den neuesten Schreckensricht der Polizei
über die gestern Nachmittag anfallen Arbeiter erschöpfend erzählen.

Arbeiter, bewaffnet Euch und erscheint massenhaft!
Das Exekutiv-Komitee.

REVENGE!

Workingmen, to Arms!!!

Your masters sent out their bloodhounds - the police - they killed six of your
brothers at McCormick's this afternoon. They killed the poor wretches, because they,
who you, had the courage to disobey the supreme will of your bosses. They killed
them, because they dared ask for the shortening of the hours of toil. They killed them
to show you, "Fellow American Citizens" that you must be satisfied and
contented with whatever your bosses condescend to allow you, or you will get killed!

You have for years endured the most abject humiliations; you have for years
endured unmeasurable iniquities; you have worked yourself to death; you have endured
the pangs of want and hunger; your children you have sacrificed to the factory lords -
in short: You have been miserable and obedient slaves all these years. Why? To satisfy
the insatiable greed, to fill the coffers of your lazy tolerating master! When you ask them
how to lessen your burden, he sends his bloodhounds out to shoot you, kill you!

If you are men, if you are the sons of your grand sires, who have shed their blood to free
you, then you will rise in your might, Hercules, and destroy the hideous monster that
seeks to destroy you. To arms we call you, to arms!

Your Brothers.

Rache! Rache!

Arbeiter, zu den Waffen!

Albert PARSONS

George ENGEL

Louis LINGG

ŞIKAGO ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ

İÇİNDEKİLER

Örgütlenme Komitesi'nden
sh. 1

Türkiye
sh. 2

Araştırma:
Yaşasın Uluslararası İşçi Sınıfının
Mücadele Günü 1 MAYIS !
sh. 8

Yurt Dışında 1 Mayıs 1979
sh. 17

Faşist Saldırıları Devrimci Mücadeleyi
Engelleyemez ! ATİF üyesi BB/TİD'ne
yapılan faşist saldırıyı kınıyoruz.
sh. 22

Dünyada Neler Oluyor ?
Orta-Doğu'da Pazarlık
sh. 25

Afganistan
sh. 30

Uganda
sh. 31

Devrim Şehitlerini Anıyoruz !
Devrim Şehitlerinin Gerçek Sahibi

İşçi Sınıfımız Önderliğinde

Emekçi Halkımızdır
sh. 32

A.T.Ö.F

Almanya Türkiyeli
Öğrenciler Federasyonu
Otto Löwe str.1,
6 Frankfurt 90, W.GERMANY

B.T.Ö.F

Britanya Türkiyeli
Öğrenciler Federasyonu,
388/A Green Lanes,
London N4, ENGLAND

F.T.Ö.B

Fransa Türkiyeli
Öğrenciler Birliği
14 Rue du Faubourg,
St. Denis, Paris 75010, FRANCE

TÜM ÜYE FEDERASYONLARA, DERNEKLERE VE ÜYELERİMİZE !

Arkadaşlar;

Hepimizin bildiği gibi, ATÖF'ün 13.Kongresinden beri gündemde olan Yurtdışındaki Türkiyeli devrimci ve demokrat öğrencileri bir çatı altında örgütlenme çabaları ürünü-nü ATÖF'ün 15.Kongresinde verdi. Türkiyeli Öğrenciler Konfederasyonu/Yurt Dışı'nı ör-gütlemek üzere ATÖF, BTÖF, FTÖB ve Avusturya'daki yurtsever öğrencilerin temsilcile -rinden oluşan bir Örgütlenme Komitesi kuruldu.

Örgütlenme Komitesi 2. toplantısında somut kararlar aldı, Konfederasyonu örgütle-me yolunda önemli adımlar attı. En önemli kararlardan biri de her örgütün çıkardığı BİRLİK'lerle ilgili idi. Karar özetle şöyle idi:

A) Tek tek federasyonlar adına çıkan BİRLİK'ler yayınlarına son vermeli, TÖK-YD ÖK adına merkezi bir BİRLİK çıkarılmalıdır.

B) BİRLİK üç konuyu kapsamalıdır:

i) Haber-Yorum: Bu bölümde gerek dünya ve Türkiye, gerekse tek tek federasyon ve derneklerin bölgelerindeki önemli olay ve gelişmelere yer verilmelidir. Özellikle öğrenci gençliği ilgilendiren haberlere önem verilmelidir. Her üye federasyon ve der-nek gelişmeleri ve haberleri derhal yazı kuruluna ulaştırmalıdır.

ii) Araştırmalar: BİRLİK esas olarak araştırma yazılarına önem verilmelidir. Bu konuda 12 aylık bir araştırma programı tesbit edilmiş ve görev bölümü yapılmıştır.

iii) Sanat: BİRLİK çeşitli sanat dallarına önem vermeli, devrimci tiyatro, sine-ma, müzik, edebiyat; karikatür, şiir, grafik vs. üzerine inceleme yazıları sunmalı, ta-nıtmalıdır. Bu konuda görev bölümü yapıldı.

TÖK-YD (ÖK)'nın 2. toplantısında alınan kararlar ve gerçekleştirilen görev bölümü geçerliliğini korumaktadır ve 3. ve 4. toplantılarda da vurgulanmıştır.

Arkadaşlar;

TÖK-YD (ÖK)'nın kurulması Yurtdışındaki Türkiyeli öğrencilerin demokratik mücade-lesinde meydana gelen çok anlamlı ve güçlü bir sıçramadır. Artık.biz devrimci öğrenci lerin demokratik mücadelesi tek tek ülkelerin dışına taşmış, TÖK-YD (ÖK) bütün batı Av rupa'daki Türkiyeli öğrencilerin devrimci iradelerini birleştirmede önemli bir adım ol muştur. İçinde yaşadığımız koşullarda örgütlü mücadelemiz daha fazla önem kazanmakta-dır ve bugün örgütlü sesimiz daha gür, daha güçlüdür. Ancak şunun da bilincinde ola-lım: TÖK-YD'nin kurulması ve başarıyla çalışması için bizleri bugüne dek olduğundan da ha da güç, daha da fedakâr ve daha da örgütlü bir mücadele beklemektedir. Örgütlenme Ko mitemiz gücünü sizlerden almaktadır. Biz demokrat ve devrimci öğrenciler ne kadar der neklerimizi ve federasyonlarımızı daha da iyi çalışır hale getirir, organik bağlarımız ı geliştirirsek, Örgütlenme Komitemiz de çalışmalarında o kadar güçlü olacaktır.

Konfederasyonumuzun Kurucu Genel Kurulu için yapılan hazırlık çalışmalarındaki en önemli silahımız elinizdeki yayın organımızdır. BİRLİK'in 1. sayısında Örgütlenme Komi tesi'nin Konfederasyon için hazırladığı Program ve Tüzük taslakları yer alıyordu. Bu taslaklar bütün üye derneklerimizde tartışılmalı, değerlendirilmeli, görüşler tesbit edilmelidir. Eleştirilerimiz BİRLİK Yazı Kurulu'na ulaştırılmalıdır.

Bugüne dek çıkan BİRLİK sayı 2, 3-4 ve 5'te İRAN, FİLİSTİN, 12 MART, KADINLAR SO RUNU ve 1 MAYIS konularında araştırmalar ve çeşitli haber ve yorumlar yer aldı. Ancak sanat bölümünde hala yeterli çalışma ve araştırmamız yok. Gönderilecek haber, yorum , araştırma ve sanat konusundaki yazıların gecikmesinin, yayın organımızın geç çıkması anlamına geldiğini bilelim. Bu konuda tüm aktif ve yönetici arkadaşlar kendilerini so rumlu hissetmeli ve BİRLİK'i tecrübelerimizi ve görüşlerimizi birbirimize aktardığı -mız güçlü bir silah haline getirmeliyiz.

Üzerimize düşen görevleri devrimci bir istek ve ciddiyetle yerine getirelim! Kon federasyonumuzun kuruluş çalışmaları, yayın organımız ve araştırma konularındaki gö-rüş ve eleştirilerimizi iletelim! Topladığımız tüm bilgi, malzeme ve resimleri Yazı Kurulu'na ulaştıralım! Konfederasyonumuzun en geniş propagandasını yapalım !

YAŞASIN TÖK-YD !

YAŞASIN YURT DIŞINDAKİ TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ !

TÖK-YD
Örgütlenme Komitesi

TÜRKİYE

Kahrolsun Sıkıyönetim!

26 Aralık'ta hakim sınıfların tüm kesimlerinin uygulamaya koydukları sıkı yönetim 4 ayını halkımız üzerinde yoğun baskı ve zulümle doldurdu.

12 Mart döneminde uygulanan sıkıyönetime sözde karşı olan Ecevit ve partisi CHP, 26 Aralık'ta "demokratik hak ve özgürlükleri koruyacağı" iddiasıyla uygulamaya koyduğu sıkıyönetimle, ortadan kalkmamış demokratik hak bırakmadı. "Aşırı sağa ve aşırı sola" karşı uygulanacağı yalanıyla halkımızı zulüm ve sömürüye karşı mücadele - den alıkoymayı amaçlayan Ecevit ve partisi CHP, halkımızın baskı ve zulme karşı yiğitçe direndiğini görünce, çareyi sıkıyönetimi uzatmak ve genişletmekte gördü.

26 Nisan'da Milli Güvenlik Kurulu ve Bakanlar Kurulunun Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk başkanlığındaki toplantısında sıkıyönetimin 13 ilden 19 ile yaygınlaştırılması ve 2 ay daha uzatılması Anayasanın 124. maddese gereğince kabul edildi. Adıyaman, Tunceli, Siirt, Diyarbakır, Mardin ve Hakkari illerinde de sıkıyönetim uygulanmaya kondu.

Sıkıyönetimin uygulanmasını yasalaş tıran hakim sınıfların faşist anayasa sının 124. maddesi şöyle:

" Savaş hali, savaş gerektirecek bir durumun başgöstermesi, ayaklanma olması veya vatan ve cumhuriyete karşı kuvvetli ve eylemli bir kalkışmanın veya ülkenin ve milletin bölünmezliğini içten veya dıştan tehlikeye düşüren veya anayasanın tanıdığı hür demokratik düzeni veya temel hak ve hürriyetleri ortadan kaldırmaya yönelen yaygın şiddet hareketleri hakkında kesin belirtilerin ortaya çıkması... " hallerinde sıkıyönetim uygulanır.

Bugün Türkiye'de hakim sınıfların menfaatleri için herhangi bir savaş durumu olmadığına göre, sıkıyönetim uygulamanın nedeni komprador patron - ağaların "hür demokratik düzeni"ndeki "temel hak ve özgürlükleri"ni ortadan kaldırmaya yönelik olanın halkımızın Devrim mücadelesi olduğu gün gibi ortadadır.

1. Ordu komutanlığı ise yayınladığı bildiride komprador patron-ağa devletin, halkımızın devrim mücadelesi - nin tehdidi altında olduğunu ve sıkıyönetime bu yüzden gerek duyduklarını açıklamıştır:

"TBMM'ince sıkıyönetimin 2 ay daha uzatılması kabul edilmiştir.

"Bu karar ülkenin ve milletin bölünmezliği, Anayasanın tanıdığı hür ve demokratik düzeni, temel hak ve hürriyetleri ortadan kaldırmaya yönelik yaygın şiddet eylemlerinin el'an tehdidi altında bulunduğumuzu göstermektedir."

Tüm çabalarına rağmen hakim sınıfların sonlarının gelişini sıkıyönetim - lerle de engelleyemeyecekleri her gün daha iyi ortaya çıkmaktadır.

Her geçen yıl, ay ve günle söylediklerinin halkımızı kandırmak olduğunu kendisi ispatlayan Ecevit, partisi CHP ve hükümeti, artık "halkçı" maskesi ile ortalarda gerinerek dolaşma imkânını bulamamaktadır. Gerçekler sahte halkçı maskeleri tuzla buz etmektedir. Ecevit'in halkımızı uyutmak için ortaya attığı yalanlar bir bir sergilenmektedir. Çünkü ne hakim sınıfların sömürme hırsı, halkımızı iligine kadar sömürmeleri, ne de halkımızın bu düzeni yıkmaya mücadelesi bir yıllık , bir mevsimlik ya da 2 aylık bir mücadeledir. Bu mücadele daha nice gerçekleri ve Ecevit gibi uşakların yüzünü ortaya çıkaracaktır.

Bugün sıkıyönetim altında her türlü zulme, yokluğa, açlığa göğüs geren çetireli milliyetlerden işçi sınıfı ve halkımız her türlü zulmün üstesinden gelecektir.

Hakim Sınıfların Aralarındaki Çelişkiler Artıyor

Ülkemizde hakim sınıfların ekonomik krizler içinde yuvarlanmaları, halkımızın mücadelesi geliştikçe onları siyasi alanda da krizler içine sürmektedir. Hakim sınıfların sömürü huzuru bozuldukça, değişik emperyalist güçlere hizmet eden komprador patron-ağa partileri birbirlerine ateş püskürmektedirler.

Amerikan emperyalizminin uşağı AP, MHP, MSP "Ot bile 25 lira olmuş" diye rek, marul fiatlarından tutun da iş a damlarının isteklerine kadar her şeyi CHP hükümetini yıpratmakta kullanıyorlar. Hepsinin ortak olduğu nokta, bu hükümetin gidip yerine MC partileri - nin gelmesidir.

Komprador patron-ağaların muhalefet te ve iktidarda olanlarının gelenekle ri olduğu gibi kalırken, birbirlerine karşı çelişkileri meclis toplantıla - rında tepişmeye dönüşmektedir. Sadece hakim sınıf partilerinin birbirleri a rasındaki çelişkiler değil, tek tek partiler içinde de çelişkiler derin - leşmektedir.

Bunların en güzel örneklerinden bir tanesi "Altılar" diye adlandırılan 6 "bağımsız" hükümet üyesinin "başkal - dırması"dır.

Bilindiği gibi Ecevit 1978 yılı ba - şında hükümet kurmak için çıktığı mil letvekili pazarında bu 6 "milletveki - li"ni satın almış ve CHP hükümetinde bakanlıkla "taltif" etmişti. 6 "bağım sız" bakan "Devletin milleti ve ülke - siyle bölünmezliğinin tehlikeye düştü günü" ileri sürerek kendilerinin de i çinde oldukları hükümeti suçladılar. "Anayasanın etkin bir şekilde kulla - nılmadığını", "bölücülüğe karşı müca - dele edilmediğini", komprador patron - ağaların kan damarı olan emperyalist sermayenin Türkiye'ye çabucak akıtıl - madığını ileri sürerek, "sıkıyöneti - min uzatılması ve yaygınlaştırılması - nı" istediler.

Bu durum diğer hakim sınıf partile - ri arasında sevinç çılgınlıklarına yolaç - tı.

Senatör Metin Toker: "Bundan sonra ye ni hükümet formülü arama dönemi ola - cak " şeklinde konuştu. Demirel olayı hükümetin "veda mesajı" olarak niteledi.

Türkeş ise: "Hükümetin bir an önce git mesi, milli koalisyon kurulmasını" ta lep etti. 6 bakana kutlama mesajı çe - kerek "beyanatınızla milletin vicdanı na tercüman oldunuz. Devlete sahip ol ma şuurunun örneği olan haysiyetli davranışınızı tebrik ederim" dedi.

Aslında 6 bakanın yapılmasını iste - dikleri, hükümetin halkımızın mücade -

lesini bastırma yöntemlerinin daha et kin olması, geç kalınmaması, ihmalkâr davranılmaması yönünde bir ihtardan başka bir şey değildi.

Bu ihtar daha ziyade Amerikan emper yalizminin ülkemizdeki uşaklarının halkımızın mücadelesini bastırma yön - temleriyle uyumluluk içindedir, dola - yısıyla onlar tarafından göklere çıka rılmıştır.

Ecevit ise "Hükümet meseleleri hükü met içinde konuşulur" diyerek 6 bakan la yaptığı toplantıda onlara gerekli teminatları verdikten sonra tekrar "Hü kümet dimdik ayakta" diye pehlivan pozlarına büründü.

Halkımızın mücadelesi geliştikçe o - nu bastırmak için yöntemler arayan, de ğişik yöntemleri uygulamadıkları için birbirlerini suçlayan hakim sınıfı - nın bu çelişkileri, halkımızın mücade lesinin bastırılması konusunda yoğun - laşmaktadır. "Bölücülüğe" karşı müca - dele yaftası altında halkımızdan ödle ri koptukça "daha fazla baskı, daha fazla baskı" diye haykıran hakim sı - nıfların bazı kesimleri telaş içinde çırpınırken, iktidarda olan faşist E - cevit hükümeti uygulanan herşeyin "us taca" yapılması gerektiği görüşünde - dir. Hakim sınıf çevrelerinde konuşı - lan şu sözler çok ilginçtir:

'Ecevit'e yakın çevreler, "Başbaka - nın ordu ile halkın karşı karşıya gel mesinden endişe duyduğunu,

"Zaten çok duyarlı olan ve dışardan da durmadan kışkırtılan bölgede, hal - kın askerle karşı karşıya getirilmesi halinde, ufacık bir olayın büyüüp kı vılcım meydana getirmesi Başbakana ha kim. Bu yüzden bu konuda çok titiz ha reket ediyor " ' diyerek Ecevit hüküme tinin halkımızın mücadelesini bastır - madaki "usta" yöntemlerini açıklıyor - lar.

Ama halkımızın mücadelesinin geliş - mesi artık Ecevit'in "usta" yöntemle - riyle de engellenemiyor. Nihayet Ece - vit hükümet içinde çıkan çalkantılar - dan sonra yaptığı açıklamada:

" Ulusal birliğimize ve ülke bütün - lüğüne yönelen bölücü ve sömürücü a - kımlara, bilerek ve bilmeyerek alet o lan kişilere, derneklere veya başka ku ruluşlara karşı etkin yasal önlemler alınacaktır" diyerek, artık "usta" yön

temlerin de sökmediği bir zamanda yaşadığımızı ve kendisinin de yüzüne taktığı maskeleri bir bir atmak zorun da olduğunu ortaya koydu.

Hakim sınıfların siyasi krizlerine ve birbirlerini yemelerine diğer bir örnekte CHP'den istifa eden 3 milletvekilidir. Hepsinin ortak isteği istikrarlı bir sömürü ortamı olan hakim sınıfların, istikrarsızlığa düştüklerinde istikrar için çare aradıkları, ve bunun için de temsilcilerinin istikrarlı yerler aradıkları dönemler çok olmuştur. Hatırlanacağı üzere, MC iktidarı döneminde de MC'nin halk içinde iyice teşhir olması ve ekonomik krizin derinleşmesi bir kısım milletvekilini istikrarı yer değiştirmede a ramaya itmisti. Bugün istifa eden 3 milletvekilinin istifa nedenleri de ö zünde budur. Bu durum hakim sınıfların muhalefetteki kanadını daha çok bağırma, iktidardakihi ise milletvekili sayısını hesap etmeye, sandalyelerini sıkı tutmaya itti. Son durumda milletvekili dağılımı şöyledir:

CHP: 211
AP : 172
MSP: 24
Bağ: 20
MHP: 17
DP : 1
CGP: 1
Boş: 4

Hakim sınıfların özellikle Amerikan cı ve Avrupacı kanatları arasındaki dalaşmada CHP kayıplara uğramakta, zaman MC partilerinin lehine işlemektedir. Bu dalaşmalar CHP hükümetini kıl üstünde yürür duruma getirmiştir.

Kapitalist-emperyalist sistemin içi ne düştüğü krizlerden dolayı ülkemizdeki hakim sınıfların da krizlere düşmeleri kaçınılmazdır. Bugün içinde yu varlandıkları krizlerden halkımızın mücadelesini bastırarak kurtulmak isteyen hakim sınıflar birbirlerini de yıpratmaktadırlar. Halkımızın uşak devlete karşı mücadelesinin hızlanması, onları daha da çaresizlikler içine sürüklemekte, şaşkına döndürmektedir. Hakim sınıflar krizlerine geçici de olsa çare bulabilmek için her şeyi yapmaya hazırdırlar. Ama komprador patron-ağa devletinin artık ele alınacak sağlam bir parçası kalmamıştır. Gidişi yıkılma yolundadır.

1 Mayıs Engellenemez!

Hakim sınıflar sıkıyönetimi 13 ilden 19 ile çıkarttılar. Sıkıyönetim süresini 2 ay daha uzattıktan sonra işçi sınıfının mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ın İstanbul'da ve sıkıyönetim altındaki diğer şehirlerde kutlamayı yasakladılar.

Komprador patron ağa devleti tarafından resmen uluslararası işçi sınıfının mücadele ve dayanışma günü olarak tanınmayan 1 Mayıs'ı yıllarca işçi sınıfına ve emekçi kitlelere bahar bayramı olarak gösterilmeye çalışılmıştır.

Sıkıyönetim komutanlığının yayınladığı bildiride bir yandan 1 Mayıs'ı engellemek için alınan tedbirler sıralanırken, diğer yandan yazılan şu sözcükler hakim sınıfların bu çabalarını büyük bir gayretle sürdürdüklerini gösteriyor.

"Vatandaşlarımızın bahar bayramını huzur içinde geçirmeleri için sıkıyönetim güvenlik kuvvetlerince her türlü tedbir ve düzenin alındığını ve bu bildiri hilafına hareket edenler hakkında 1402 sayılı sıkıyönetim güvenlik kanunu gereğince işlem yapılacağı hususu ilgililere ve vatandaşlarımıza duyurulur." (29 Nisan Tercüman)

Ülkemizde halkımızın mücadelesinin gelişmesiyle "Bahar bayramı"nın ninnileriyle halkı uyutamayan hakim sınıflar 1 Mayıs'ın işçi sınıfı ve emekçi kitleler tarafından tarihi ve sosyal önemi ne laik bir şekilde kutlanmasının gele nek haline getirilip, halkımızın Komprador patron-ağa devletini yıkma mücadelesinde, onları bilinçlendirip, birleştiriciğinden korktuklarından bu günü engellemek için ellerinden gelen her şey kullanmışlardır ve kullanmaktadırlar.

Komprador ağaların tüm temsilcileri 1 Mayıs yürüyüşlerini yasakladıktan sonra hepside akıllarısına işçi sınıfına ve halka gözdağı verdiler. Bunlardan Bülent Ecevit 1 Mayıs'ın yasaklanmasından sonra şöyle dedi:

"Ayrıca sıkıyönetim kararı bellidir. Ayrıca sıkıyönetimin uzatılmasından sonra bu karar yinelenmiştir. Sıkıyönetim aldığı kararları mutlaka uygular!" (29 Nisan Milliyet) Diyerek her şeyi us

taca bir oldu bittiye getirirken işçi ve emekçilerden istediğinin de şöyle açık lıyor:

"Ben özellikle işçilerimizin sağ du- yusuna ve dar geçitlerden geçmekte ol- duğumuz bu dönemlerde özellikle devlet ve silahlı kuvvetlere yardımcı olacak- ları ve yasalara saygılı davranacakla- rı kanımı sürdürüyorum."(29 Nisan Mil- liyet)

Diğer komprador patron ağa partileri de 1 Mayıs'ın engellenmesini aynı kor- kularından dolayı şiddetle savundular. Meydanların kızıl bayraklarla doldurul- masının, komünist propoğanda yapılması- nın milletimiz için zararlarını açıkla- dılar. Ve hatta bunlardan AP 1 Mayıs gü- nü İstanbul'da 1 Mayıs alanında "Bu va- tan bölünmez" mitingi düzenleyecekleri ni ilan etti. Hepsinin ortak amacı 1 Ma- yısı işçi sınıfının mücadelesi günü ola- rak kutlamasını engellemek.

Hakim sınıflar bunu yalnız 1979 da yapmadılar. Geçen yıllara dönüp baktığı- mızda her 1 Mayıs'ta aynı gayret için- de olduklarını görürüz. Bir çoğumuzun ka- fasında canlı bir şekilde duran 1 Mayıs 1977 de komprador patron ağa devletin düzenlediği ve devrimcilere mal etmeye çalıştığı 37 kişinin (Resmi kaynaklara göre) öldürülmesiyle sonuçlanan katli- am, hakim sınıfların bu çabalarının bir sonucuydu. 1978 1 Mayıs'ında İstanbul sokaklarına ordunun doldurulması, halk ın 1 Mayıs'a katılmalarını engellemeye çalışmaları, devrimcileri katletmeleri yine onların bu çabalarının bir sonucu idi.

19 ilde uygulanan sıkıyönetimle geli- nen 1 Mayıs hakim sınıflar için geçtiği- niz yıllardan daha değişik bir öneme sahiptir. Çünkü komprador patron ağa devleti geçtiğimiz yıllardan farklı ol- larak varlığını sıkıyönetimle sürdür- mek zorunda kalmıştır. İçte ve dışta i- çine düştüğü çıkmazlarla sarsılmakta- dır. Bu durumda hiç kimsenin bu devlete ses çıkarmasına müsaade etmemekte, halkı- mızın mücadelesine karşı tahammülsüzlü- ğü artmaktadır. Hakim sınıfların sırf halkı kandırmak için yüzlerine taktık- ları "halkçılık" maskesi bile onlara a- teşten gömlek olmaktadır.

Komprador Patron-Ağa Devleti 1 Mayıs'ta Terör Estirdi

Sıkıyönetim uygulanan 19 ilde 1 Mayıs gösterileri yasaklandı. Diğer iller- de ise valilerin iznine bağlandı.

İstanbul'da 30 Nisan Pazartesi gece saat 24'ten 2 Mayıs Çarşamba sabah sa- at 5'e kadar sokağa çıkma yasağı kon- du. Hakim sınıflar 1 aydan fazla bir zamandan beri gazetelerini boy boy 1 Mayıs hakkında yazılarla doldurarak 1 Mayıs aleyhinde propaganda yaptılar. Amaçları geri bilinçli işçi ve emekçi leri bu tür mücadele günlerinde dışar- da tutmaktı. Ve bundan sonra da yap- tıkları anti-propagandaya kanmayanlar üzerine canice saldırdılar.

1 Mayıs'ın önemini unutturma emelle- rinin yanı sıra, bu fırsattan istifade ederek halk üzerinde terör estirmek, evleri basmak, devrimcileri zindanla- ra doldurmak gibi görevleri de unutma- dılar.

Sıkıyönetim komutanlıkları bir yan- dan: "Ancak ülkemizin ve milletimizin karşı karşıya bulunduğu tehlikeleri çok iyi değerlendiren ve Türkiye'nin üstünde oynanmak istenen oyunların farkına varan yurtsever işçilerimizin büyük çoğunluğunu sinesinde toplayan sağduyu sahibi sendikalarımızın İstan- bul'da 1 Mayıs günü bir miting yapıl- masından vazgeçme kararları takdirle karşılanmaktadır." diyerek "uysal" sen- dika ağalarının sırtını sıvazladılar. Öte yandan halk düşmanı propaganda ve gözdağına kanmayan işçi ve emekçiler için sıkıyönetim bölgelerinde "dur" em- rine uymayanlar için "Vur" emri çıkar- dılar.

İstanbul'da şehir giriş çıkışları tutuldu, her bir köşe arandı tarandı. 1 Mayıs yürüyüşünü İstanbul'da Taksim alanında sözde yapmaya çalışan TİP'li sosyal faşistlerin başını çektiği ve aralarında Behice Boran'ın da bulundu ğu 300 kişi tutuklandı. Burjuva bası- na göre yalnız İstanbul'da 1 Mayıs gü- nü tutuklananların sayısı 1139'dur.

— İzmir'de 1 Mayıs'a katılanların tü- mü arandı, 100 kişi tutuklandı.

— Ankara'da yürüyüş yapmak isteyen 300 kişi gözaltına alındı.

— Çorum'da 50 kişi gözaltına alındı. Burjuva basında çıkan haberlere göre 1 Mayıs ve 1 Mayıs yürüyüşü vesilesi

le hakim sınıflar tarafından gözaltına alınanların sayısı 1 600 - 2 000 arasındadır.

Ülkede tüm hakim sınıf partileri aylardır 1 Mayıs'ta uygulayacakları faşist baskıların planlarını, tartışmalarını yaptılar. Bunlardan "halkçı" maskeli faşist CHP geçtiğimiz yıllarda halkı kandırmak için 1 Mayıs yürüyüşlerinden yanaymış gibi görünüyor, bazı CHP'liler 1 Mayıs yürüyüşlerine katılıyorlardı. Bu yıl devletin içinde bulunduğu şartlardan dolayı 1 Mayıs yürüyüşüne katılmama kararı aldılar.

Diğer hakim sınıf partileri CHP'nin hükümetten düşürülmesi için her kozu kullanırken, faşist CHP hükümetinin 1 Mayıs'ta uyguladığı teröre "Aferin" de diler. Parçası oldukları komprador patron-ağa devletinin gücünü gösterdiğini ilan ettiler, özlerinin aynı olduğunu ortaya koydular.

Bunlardan AP: "Nihayet devlet gücünü gösterdi.

Aylardan beri ilk defa devlet kuvvetleri, devletin gücünü ve kararlılığını ortaya koymaktadırlar" dedi. (Hürriyet, 2 Mayıs 1979)

Varsın hakim sınıflar ellerinden geleni ardlarına koymasınlar. Akıllarına gelen her türlü yolu denesinler. Yüzlerine beğendikleri maskeyi taksınlar ve de beğendikleri kılıklara bürünsünler, sendika ağalarıyla cilve yapsınlar, birbirlerini tekmelesinler. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı onların özlerini tanıyor. Onların karnının nereden geldiğini ve onların devletin kime hizmet ettiğini görüyor ve durmuyor. Durmuyor çünkü onlar halk düşmanlıklarını bir kere ortaya koymamışlardır. Onlar 12 Martlarda, 1 Mayıs 1977lerde Sivas'ta, K.Maraş katliamlarında ve daha nice yerlerde ne mal olduklarını ortaya koymuşlardır. Onların bir bütün olarak yaptıkları düşünülrse, 1 Mayıs'ı engellemeye çabaları hiçte yadırganmaz.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı bunları bir bir görüyor, öğreniyor. Sendika ağalarına 1 Mayıs'ın gerçekten nasıl kutlanacağını öğretmek, komprador patron ağa devletinin sıkıyönetimlerini, zulüm ve işkencelerini, tahtlarını, taçlarını başlarına Demokratik Halk Devrimi ile yıkmak için ilerliyor.

Sendika Ağaları ve 1 Mayıs

İşçi aristokratları ve sendika bürokratlarından oluşan sendika ağalarının görevleri işçi sınıfının mücadelesini kontrolleri altında tutup, hakim sınıflar için zararlı hale gelmesini önlemektir. Geçmişte tüm sendika ağaları ülkemizde komprador patron-ağa devletine bu şekilde hizmet etmişlerdir. Seçimlerde, grevlerde, ülkedeki siyasi meselelere tavır takınmada esas olarak bu devletin çıkarları doğrultusunda tavır takınmış, bu yolla halkı kandırmışlardır.

Sendika ağalarının gelişme yolu hakim sınıflar tarafından, onların yasalarına uydurularak sağlanan legal imkânlarla açılır. Çünkü ülkede işçi sınıfının ve emekçi halkın kazandığı demokratik hakları kullanmasında onun yolunu şaşırtmaya hakim sınıfların ihtiyacı vardır.

Bugün Türkiye'de sendika ağalarıyla (özellikle DİSK içindeki) komprador patron ağa devleti arasında çelişki ler vardır. Kendilerini halka "devrimci", "ilerici" olarak gösteren DİSK içindeki sosyal faşistlerin komprador patron-ağa devletine çeşitli şekillerde karşı çıkıyor görünmeleri, onların halktan yana olduğu görünümünü vermek tedir.

Aslında mesele hiçte öyle değildir. Bunlar arasında çelişkiler vardır. Fakat bunlar halk ile halk düşmanları arasındaki çelişkilerden değildir. Halk düşmanları arasındaki çelişkilerden dir. Onların özellikle sıkıyönetime karşıymış gibi görünmeleri, 1 Mayıs yürüyüşü yapmak için direnmiş görünmeleri gayet aldatıcıdır. Şimdi bu aldatıcı çelişkinin nedenlerine kısaca bakalım.

DİSK içinde toplanmış bulunan T'K'P, TİP gibi Rus sosyal emperyalizminin uşığı sosyal faşist partilerin ülkede devlet mekanizması içinde yuvalanarak kendilerine gelişme yolları bulup bir sosyalfaşist diktatörlük gerçekleştirme emelleri vardır. Sıkıyönetim ilanı ile, bunların gelişmek için kullandıkları ve ilâh gibi taptıkları legal imkânlar ortadan kalkma durumundadır. İşte sosyalfaşist sendika ağalarını sıkıyönetime karşı olmaya iten nedenlerden birisi budur.

Sendika ağalarını sıkıyönetime karşı ve 1 Mayıs gösterilerini yapmaya taraftar eden bir diğer neden de "devrimcilik" maskesiyle kandırdığı işçi kitlelerinden gelen tepkilerdir. Eğer onlar halk düşmanı yüzlerini açıktan göstereceklerse halk kitlelerini devrim adına kandırmaları imkânsızlaşır.

1 Mayıs yürüyüşü konusunda CHP ile DİSK yöneticileri arasında geçen tartışmalarda, onların 1 Mayıs'ı işçi sınıfının uluslararası mücadele ve dayanışma günü olduğu için kutlamadıkları anlaşılmaktadır. CHP yöneticilerinin yürüyüşten vazgeçme isteklerine DİSK yöneticileri şöyle cevap verdiler:

" Ok yaydan çıktı bir kere. Kamuoyuna angaje olduk. Dönmeyeceğiz ! " (30 Nisan, Tercüman)

Bir başka neden ise, açık faşist dik tatörlük adım adım ilerleyip var olan demokratik hakları gaspetme yoluna girdikçe, bir bakıma sendika ağalarının ayakları havada kalmaktadır. Onlar ha kim sınıfların diğer zamanlarda kullandıkları önemli bir araç olmaktan çıkmakta, önemlerini kaybetmektedirler. Mesela grevin yasak olduğu bir dönemde veya yerde sendika ağalarına çok fazla ihtiyaç yoktur. Bilhassa hakim sınıfların bugünkü şartlarında, aralarında çelişkilerin arttığı, yalancık-tan da olsa haktan bahsetmenin onlar için tehlike haline geldiği bu dönemde, sendika ağalarına güvenmeleri onlar için emin bir yol değildir.

Tüm bunlardan dolayı sendika ağalarının mevkilerini kaybetmemek için devlete karşıymış gibi görünmeleri doğaldır. Tabii bunu yaparken de kendilerini demokratik hakların savunucusuymuş gibi göstermektedirler.

" Kazanılmış ve yıllardan beri kullanılmış olan bu en demokratik hakkı kullandırmak ve geri aldırılmamak için günlerden beri yoğun çaba harcayan çevrelerin ve özellikle sorunu DİSK ile sıkıyönetim arasındaki bir sorunmuş gibi sunmaya çalışarak sorumluluktan kurtulmaya çalışan Başbakanın tavrını protesto ettiğimizi kamuoyuna duyururuz."

Bir taraftan çok kararlı, her şeye göğüs geren devrimcilermiş gibi görünen, yüksekte atan, ve diğer taraftan feryatları, yakınmaları etrafı sa-

ran sendika ağaları ...

" Askerle işçiyi karşı karşıya getirmeye niyetimiz yok" diyerek hakim sınıf ağzıyla konuşmaktadırlar. Yıllardır kendilerine gelişme imkânı tanıdığı için CHP'yi halkımıza "demokrat", "yurtsever" gösteren sendika ağaları, şimdi CHP'nin "demokrasi sınavında sınavta kaldığını" söylemektedirler. Böylece parsa toplamak, devrimci bilinç ve mücadelesi gelişen halkımızın nabzına göre şerbet vererek onu kendi peşlerine takmaya çalışmaktadırlar.

Nihayet 1 Mayıs'ı sendika ağaları -nın T'K'P taraftarları İzmir Konak meydanında, TİP taraftarları ise Taksim meydanında kutlama kararları, onların varlıklarını koruma, kitleleri halk düşmanı siyasetlerine kandırmalarının gereğidir. Yoksa 1 Mayıs'ın işçilerin mücadele günü olduğundan değil.

KAHROLSUN KOMPRODAR PATRON AĞA DEVLETİ !

KAHROLSUN SIKIYÖNETİM !

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI !

1 MAYIS ENGELLENEMEZ !

YAŞASIN 1 MAYIS !

Yasasın Uluslararası İşçi Sınıfının Mücadele Günü

1 MAYIS

YURTSEVERLER, DEVRİMCİLER, İŞÇİLER...

Uluslararası işçi sınıfının mücade - le günü kutluyoruz. Yine kalplerimiz birlikte çarpıyor ; yine haykırıyor öf kemizi dile getiren türkülerimizin, ş i irlerimizin, sloganlarımızın sesi.

Kapitalistleri, onların satılık u - şaklarını yine çileden çıkarıyor dev - rimci muhalefetimizin güçlü, şuurlu , atılğan sesi.

Anıyoruz yine fabrikada, tarlada, o kulda, meydanlarda devrim şehitlerini, Suphileri, Ondörtleri, Mahir, Deniz, İ boları ve nicelerini ! Anıyoruz Şili Güney Amerikada, Zimbabve, Eritre Af rikada, İspanya Avrupada, Filistin, İ ran Asyada toprağa düşenleri ! Emegin kurtuluşu için ölenleri ! Bizlere ser mayeye boyun eğmeye değil, boyun eğme meyi öğretenleri !

1 Mayıs Nasıl Doğdu?

Bildiğimiz gibi, daha feodalizmin bağ rında gelişen kapitalizm ile birlikte Kapitalistler sınıfının yanında bir sınıf doğdu : Proletarya. Yani üretim araçlarını mülkiyetinde bulunduran ka pitaliste, yaşayabilmek ve kendisin - den sonra gelecek ücretli köleleri bes leyebilmek için işgücünü her gün yeni den satan modern emekçiler sınıfı. Pro letarya doğuşu ile birlikte modern ka pitalist sınıfına, yani burjuvaziye karşı mücadeleye başladı. "Başlangıç - ta tek tek işçilerle, tek tek burjuva lar arasındaki çatışmalar, gitgide i - ki sınıf arasındaki çatışmalar halini aldı. Bu durum karşısında işçiler, bur juvalara karşı dernekler, sendikalar kurmaya" başladılar, "ücret oranını yüksek tutabilmek için birbirine" ke - netlendiler. "Zaman zaman çıkan ayak - lanmalar için önceden hazırlık yapa - bilmek üzere sürekliliği olan örgüt - ler" kurdular.

Bugüne dek, toplumda üste çıkan her sınıf, ele geçirdiği üstün durumunu, tüm toplumu mülk edinme koşullarına

uydurarak sağlamlaştırmaya çalışmış - tır. Proletarya ise, kendi eski mülk edinme biçimlerini ortadan kaldırma - dan, dolayısıyla daha önceki bütün mülk edinme biçimlerini yok etmeden , toplumun üretici güçlerine egemen ola maz.

Onların güvence altına alınacak ve sağlamlaştıracak bir şeyleri yoktur.

İşçi sınıfı doğuşu ile birlikte işgü nü saatlerinin kısaltılması, ücret za mı, işyerinde sağlık koşullarının dü - zeltilmesi, vs. talepleri uğruna müca deleye atıldı. Mücadele içerisinde bur juvaziye karşı mesleki örgütlerde ör - gütlenmesinin gerekliliğini gördü. İş çiler kapitalistler tarafından 14- 16 hatta 17 saat en ağır iş şartlarında çalıştırılıyor, kapitalistlerin azgın sömürüsüne maruz kalıyorlardı. Kâr i - çin yapılan üretim sonucu kapitalist - lerin ellerindeki mallarını sürebile - cek pazar bulamamaları, gerekse kapi - talistlerin kendi aralarındaki muaz - zam rekabet işçilerin sırtına yıkılı - yor, üretici güçlerin mahvına yol açı yordu. Sermaye ile emek arasındaki uz laşmaz çelişki gün geçtikçe daha be - lirgin hal alıyor, sömürü tüm çıplak - lığı ile sırtıyordu. İşçilerin bu du ruma karşı başlangıçtaki bölük pürçük mücadelesi gün geçtikçe birliğe dönü - şüyor, işçiler "kendiliğinden bir sı - nıf olmaktan çıkıp kendileri için bir sınıf haline" geliyorlardı.

Patronlarla esas çatışma işgününün 8 saate indirilmesi talebinde ortaya çık tı. Geçen yüzyılın ikinci yarısında "8 saatlik işgünü" talebi bütün dünya da işçilerin ortak talebi haline gel -meye başladı. Ne varki ayrı ayrı ülke lerde bu talep için verilen mücadele birleştirilememişti. 1856'da Avustur - ya'daki işçiler "8 saatlik işgünü" ta lebine güç katabilmek için; ülke ça - pında bir günlük genel greve gitmeyi, bu günde yürüyüşler, toplantılar ve gösterilerle taleplerini bütün halka duyurmayı kararlaştırdılar. İş i bira - kacakları gün olarakta 21 Nisan'ı seç tiler. Başlangıçta bir kerelik eylem

olarak düşünölen gösteriler ve işi bırakma, Avusturya işçileri arasında büyük etki yaptı.

Avusturyalı işçilerin en önemli ve büyük diğer eylemleri Victoria'da sıvacı ve duvar yapımcısı işçilerin grevi oldu. Bu grev 1958'de başlayıp, kısa bir aradan sonra 1959'da son buldu.

Bu grevin amacı: ücretlerin kesilmesini engellemek, iş saatlerinin uzatılmasına hizmet eden Verleger adı verilen sistemi ortadan kaldırmaktı. Kapitalistler Almanya'dan 450 tane grev kırıcısı getirip daha düşük ücretle, daha uzun iş saati karşılığında çalıştırmayı denediler. Avusturyalı işçiler ilk gelen 200 kişilik işçi kafiye sine durumu kavratarak, onları grev kırıcılığı rolünden alıkoydular. Zor durumda bulunan 200 işçinin günlük zararı masraflarını da sendika yükledi. Ama kapitalistler sayıları 250'ye varan bir kafiye daha getirince, işçiler ve sendika bu duruma daha fazla dayanamadılar. İşçiler grevi kaybetti. Ama sıvacı işçilerin kazandığı iş ki şey vardı.

Birincisi ; 8 saatlik işgünü muhafaza edildi.

İkincisi ; işçiler eylem içerisinde kapitalistlerin alçak yüzünü daha iyi gördüler, kendi sınıflarına olan inançları gelişti.

8 saatlik işgünü mücadelesi Amerika da İç Savaş döneminde, kölelerin kurtarılmasına bağlı olarak doğdu. 1860'larda da Ulusal İşçi Birliği önderliğinde, Birleşik Devletlerin büyük bir kısmına yayıldı. 1865'lerden 1867'ye kadar yüzlerce 8 Saat Komiteleri kuruldu. İşçilerin mücadelesi kısa sürede başarı elde etti. Örneğin, gelişen mücadele sonucunda burjuvazi günlük iş saati süresinin 8 saat olmasına ilişkin bir sürü kanun çıkarmak zorunda kaldı. 1867'de Illinois, Connecticut, Missouri, New York ve Wisconsin eyaletlerinin parlamentosundan 8 saatlik işgünü yasaları geçti. Ama tüm bu yasalar kağıt üzerinde kaldı.

8 saatlik işgünü mücadelesi esas olarak 1880'lerin ikinci yarısında güç kazandı. Yeni bir döneme girdi.

Sendikalar tarafından o güne kadar "eğlence ve balo" olarak kutlanan 1 Ma-

yıs, günde 10-12-14 saat çalıştırılan işçilerin mukavemeti karşısında anlamına kavuştu. 1 Mayıs 1886'da Şikago'da 360 000 işçi greve gitti. Tarım makineleri fabrikası McCormick'de kapitalistlerin parayla tuttuğu grev kırıcıları ile işçiler arasında çatışma çıktı. McCormick kapitalistleri grev kırıcılarının görevlerini rahatça yapabilmeleri için 300 tane özel dedektif tutmuşlardı.

3 Mayıs'ta Kereste İşçileri Sendikası fabrikanın yanbaşıında lokavta maruz kalan işçilerin çoğunluğunun katıldığı bir toplantı düzenledi. Toplantıda işçilerin tekrar iş başı yapabilmeleri için kapitalistlere ön sürülecek şartlar ele alınacaktı. Toplantıda işçilerin ileri gelenlerinden Spies de söz aldı. McCormick fabrikasının işbaşı zili çaldığında, toplantıyı korku içinde terketmeye hazırlanan 150 kişilik grev kırıcısını grevci işçiler önce büyük bir sessizlik içerisinde izlediler. İşçi hainleri heyecan dolu bir vaziyette fabrikaya iş başı yapmaya gidiyorlardı. İşçilerle, grev kırıcısı hainler arasında kavga patlak verdi. Grev kırıcıları alarında

İşçilerin önderlerinden Spies grevci işçilere konuşuyor.

bekletilen polislere haber verdiler. Polisler saldırıya geçer geçmez, grevci işçilerin taşlarıyla karşılaştılar. İşçiler sanki çelik bir yay gibi birbirlerine kenetlenmişlerdi. Şimdi kapitalistleri, grev kırıcılarını, hükümeti, polisi, devlet cihazını, birbirleri arasındaki ilişkiyi en canlı örneği ile karşılarında görüyorlardı. Sermayeyi - Emegi, kapitalisti - işçi sınıfını, aradaki karşıtlığın ne boyutlara ulaşabileceğini, bunun kaçınılmazlığını, sınıfın gücüne, örgütlü güce inanmayı öğreten bir dersti bu! Polisler efendilerinin emrini aksatmadan yerine getirdiler. Kadın, çocuk, erkek ayrımı yapmaksızın efendileri -nin korkulu rüyası haline gelen işçilere ateş açtılar. 6 işçi öldü, yüzlercesi yaralandı. Spies hemen büyük bir heyecan ve kinle editörlüğünü yaptığı "Arbeiter-Zeitung"/İşçi Gazetesinin bürosuna döndü ve olayı protesto eden, işçileri silah başına çağıran bir bildiriyi kaleme aldı. Bildiri İngilizce ve Almanca basıldı ve hemen ertesi akşam için işçileri Haymarket'ta protesto mitingine çağırdı.

İşçi önderlerinden Spies, Parsons, ve Fielden'in katıldığı mitinge 2 000

in üzerinde işçi katıldı. Toplantı akşam 10'a doğru dağılmaya başlamıştı. Fielden geriye kalan işçilerle konuşmaya başlayalı 10 dakika olmuştu ki 200 kadar polis seri bir şekilde az sayıdaki işçilere saldırdı. Polis şefi Ward toplantının dağıtılması emrini verdi. İşçiler toplantının sükunet içinde geçtiğini hatırlattılar. Tam bu esnada yan sokakların birinden polislerin üzerine dinamit atıldı, iki polis bölüğünün arasına düşerek patladı. 1 polis öldü, bir çoğu yaralandı. Bunun üzerine polisler işçilere ateş açtılar. Böyle bir oyuna gelebileceklerini bilen işçiler de hazırlıklı gelmişlerdi. Ateş açan polislere işçiler ateşle karşılık verdiler. Çatışma sonucu 7 polis öldü, 60'ı yaralandı. İşçilerden en azından 4'ü öldü, 50'si yaralandı.

Bomba atma olayı, kapitalistlerin işçilere kurmuş olduğu alçakça bir tuzaktı. Bu provokasyonla burjuvazi yükselen işçi sınıfı hareketine, kamuyunda bir anti-pati yaratıp, terör estirip, işçilerin ileri gelen önderlerini tutuklayabilecek, yok edebilecek ti.

Artist's conception of scene at Haymarket.

Nitekim öyle de oldu. Şikago işçi hareketinde önemli rol oynayan işçi önderlerinden Albert Parsons, August Spies, George Engel, Samuel Fielden, Louis Lingg, Adolph Fischer, Oscar Neebe, Michael Schwab tutuklandılar. Haymarket'ta polislin düzenlediği katliamın suçluları olarak kapitalistlerin düzmece mahkemelerinde yargılandılar. Mahkeme 21 Haziran 1886'da başladı. Mahkeme dinamiti kimin attığını ispat edemedi (?). Spies ve Fielden'in katliamla ilgilerinin olmadığını ortaya çıkması boşuna idi. Parsons'ın mitinge karısı ve çocukları ile gitmediğini ve olaya karışmadığını göstermesi, Fischer ve Engel'in o saatlerde evde olduklarını ispatlamaları boşuna idi. Schwab, Lingg ve Neebe'in Haymarket'taki mitinge gitmediklerini ispatlamaları boşuna idi. Boşuna idi çünkü burjuvazinin bu yiğit işçi önderlerini yok etme kararı zaten alınmıştı. Burjuvazi işçi sınıfına gözdağı vermek istiyordu.

Jüri, Amerikan kanunları da çiğnenerek, özel olarak seçilmişti. Müdafaa hak tanınmıyordu ve savcı mahkemeden önce "Bu davayı ben idare ediyorum ve ne yaptığımı biliyorum. Bu adamlar mutlaka asılacaktır. Boş zaman harcanıyor" diye bağıırıyordu. Hakim dinamitin kim tarafından atıldığının önemli olmadığını söylüyordu. Nitekim 7 yiğit işçi önderi için asılma kararı verildi. Neebe 15 seneyle mahkum oldu.

Karara uluslararası bir tepki geldi. Gerek Amerika'da gerekse dünyanın diğer ülkelerinde protesto hareketleri başladı. Londra'da, Fransada, Hollanda'da, Rusya'da, İtalya'da, İspanya'da, vs. protesto mitingleri düzenlendi. Dünya çapında imza kampanyaları açıldı, Şikago'ya protesto telgrafları ve mektupları yağdı. Enternasyonal proletarya ve demokratik kuruluşlar demokratlar ve işçi önderleriyle dayanışmalarını gösteriyorlardı.

Bu arada Spies, sadece kendisinin, diğer yoldaşları yerine asılması için öneri getiriyordu. Nihayet Fielden ve Schwab'ın "cezası" müebbet hapse çevrildi. Lingg infazdan birgün önce öldürüldü ve intihar (!) ettiği söylendi. Parsons, Spies, Engel ve

Fischer 11 Kasım 1887'de Şikago'da asıldılar. Olaydan 6 yıl sonra, hala devam eden uluslararası kampanya sonucu, vali John Altgeld, delil yeter sizliği nedeniyle hapiste olanların serbest bırakıldığını, suçsuz olduklarını açıkladı.

Şikago şehitleri; Parsons, Fischer, Engel, Spies ve Lingg uluslararası işçi sınıfına ait oldular, uluslararası işçi sınıfının tarihine geçtiler.

Drawn by Robert Minor from the West

Şikago Şehitlerinin anısına

AUGUST SPIES

31 yaşında idi. Almanya'da doğdu. 1872'de Amerika'ya göç etti. Tevkif edilene kadar Şikago'da çıkan Arbeiter Zeitung gazetesinin editörlüğünü yaptı. 8 işçi önderinin en kültürlü ve ileri unsuruydu. Mahkeme sırasında şöyle haykırıyordu :

" Bu mahkemede konuşurken, ben bir sınıfın temsilcisi olarak, diğer sınıfların temsilcilerine karşı konuşmaktayım.

" Bizleri asmakla işçi sınıfı hareketini ortadan kaldıracığınızı sanıyorsanız— öyle bir hareketki arkasından milyonlar yürüyor, ihtiyaç ve yoksulluk içinde kurtuluş ümit eden milyonlarca emekçi— eğer böyle düşünüyorsanız, ASIN BİZİ! O zaman bir kıvılcımın üstüne varmış olursunuz , alevler orda, burda, arkanızda, önünüzde, her yerde fışkırır. O bir yeraltı yangınıdır. Siz onu söndüremezsiniz."

Asılmadan önceki son sözü : " Zamanı gelecek, bizim mezarımızdaki sessizliğimiz, nutuklarımızdan daha anlamlı olacaktır."

ALBERT PARSONS

1844'te Amerika'da, Montgomery'de doğdu. 15 yaşında iken matbaacılık öğrendi. İç Savaşta yer aldı. 1868'de siyah ırktan Amerikalıların haklarını savunan bir gazete çıkarmaya başladı. Mükemmel bir hatip ve örgütleyici idi. 1875'ten 1886'ya dek 1000'den fazla mitingde konuşmalar yaptı.

Asılmadan önceki son sözü "

ADOLPH FISCHER

33 yaşında idi. Almandı. Asıldığında 8 senedir Amerika'da idi. Spies ve Parsons ile beraberdi. Hayatını işçi sınıfı davasına adanmıştı. Asılırken, son sözü, cesur ve anlamlı bir sesle, " Şu an hayatımın en mutlu anıdır." oldu.

GEORGE ENGEL

En yaşlıları idi. 1836'da Almanya'da Kassel'de doğdu. Çok zor şartlar altında büyüdü ve yaşadı. Kapitalist sisteme karşı büyük bir kin vardı içinde. Otobiyografisinde şöyle diyor du: " Onlar 7 kişiyi asabilirler. Ama böyle şeylerle gerçekleri yok edemezler. Biz savaş istemiyoruz. Fakat görüyoruz ki şiddete dayanan bir devrim gelecektir. Gelmek zorundadır , hem de işçilerin sebep olmasından değil, kapitalistlerin yüzünden."

LOUIS LINGG

Henüz 22 yaşında idi. Otobiyografisinde şöyle diyor :

" Benim kanaatim odur ki, her dürüst ve zeki insan itiraf etmelidir ki, A.B.D. bugün artık, basitçe ve ke limenin tam anlamıyla bir Kapitalist zulüm ülkesi ve en gaddar polis despotizminin anavatanı haline gelmiştir."

Şikago şehitleri toprağa gömüldü ama anıları uluslararası işçi sınıfına önder oldu. İşçi sınıfı yılmak bir yana, baskısız, sömürsüz ve sınıf - sız toplum kavgası için daha da ileriye atıldı ve mücadelesine güç kattı.

II Enternasyonal ve 1 Mayıs

Her türlü saldırı, tehdit ve baskı ya rağmen 1 Mayıs 1889'a kadar çeşitli ülkelerde kutlandı. 1889 Temmuzunda II. Enternasyonalin 1. Kongresinde, Amerikan işçilerinin 8 saatlik iş günü için yaptıkları büyük genel grevin, onun yiğit ve ölmez şehitleri - nin anısına, 1 Mayıs uluslararası işçi sınıfının mücadelesi günü olarak kabul edildi.

Bütün ülkelerde kapitalistler ve onların hükümetleri, 1 Mayıs'ın işçiler ve emekçiler tarafından kutlanmasını, bu günde işçilerin mücadele ateşinin kızışmasını gerek silah zoruyla, gerekse işten atmalarla engellemeye çalıştılar. Ama denenen tüm metodlar, işçileri bu güne sahip çık - maktan alıkoyamadı. Kapitalistler da ha sinsi bir metodla; işçi sınıfı i - çerisindeki satılmış sendikacılar, Sosyalizm adına Sosyalizme, işçi sınıfına saldıran örnekler vasıtasıyla 1 Mayıs'ın anlamını çarpıtmaya çalıştılar. Bu günü her ülkede işçilerin, ezilenlerin; kapitalistlerin baskı ve sömürü düzenine muhalefetine yansı - tıldığı bir gün değil de, yeşillik - ler içerisinde kır eğlencesi yapılan bir günmüş gibi kabul ettirmeye çalıştılar.

II. Enternasyonalin 1891'de Brüksel'deki 2. Kongresinde Alman ve İngiliz sosyal-demokratları 1 Mayıs'ın pazar günlerine atılmasını, bu günde de istirahat edilmesini öneriyorlardı. Burjuvazinin sadık dostları şöyle diyordu: "1 Mayıs'ta işçilerin işi bırakması, işçilerin bu günde lüzumsuz eylemlere girip, devletle ilişki içerisine girebilecekleri için gereksizdir". 20. yüzyıla kadar gerek sendikalarda, gerek II. Enternasyonale katılan çeşitli "işçi" partileri arasında 1 Mayıs'ın işçilerin mücadele günü mü yoksa kapitalistlerle barış ve dostluk günü mü olduğu

tartışması, 1889'da alınan karara rağmen gündemde idi.

19. yüzyıl sonunda kapitalizm serbest rekabetçi dönemi aşıyor, emperyalizm aşamasına varıyordu. Muazzam endüstrileşme ve bankalarla içiçe geçen dev tekeller ortaya çıkıyordu. Emperyalistler daha fazla kâr için, ucuz hammadde ve işgücü için kıyasıya kendilerine diğer ülkelerde pazar bulma yarışına giriyorlardı. Tüm dünya pazarları bir avuç emperyalist devlet ve mali gurup tarafından pay ediliyordu. Bu paylaşım için, sofraya geç oturan Alman emperyalistleri yeniden paylaşım istiyordu. Neticede bu durum 1914'te emperyalist 1. Dünya savaşına yolaçtı.

Emperyalist savaşa karşı sınıf bilinçli proletarya İç Savaş çağrısında bulunurken, II. Enternasyonalin işçi haini örnekleri kendi emperyalist burjuvazilerinin yanına sığınıp, burjuvazi için vatan savunması çağrısında bulunuyorlardı. Ve böylelikle II. Enternasyonal dağılıyordu. Almanyada, Rusya'da ve diğer emperyalist-kapitalist ülkelerde işçiler ve emekçiler, 1 Mayıs'ta emperyalist savaşa karşı ayağa kalkıyor, 1 Mayıs'ı kendi burjuvazisine karşı protesto mitingleri, yürüyüşler ve toplantılar yapılan bir mücadele alanı haline getiriyorlardı.

1 Mayıs 1916'da Alman işçileri Spartaküslerin çağrısı üzerine protesto eylemlerine katıldılar. 1 Mayıs günü Karl Liebknecht 2.5 sene hapse mahkûm edildi. İşçiler Liebknecht'in serbest bırakılması, emperyalist savaşa derhal son verilmesi talepleriyle Berlin, Braunschweig, Stuttgart, Bremen ve daha birçok yerlerde kitle gösterilerine katıldılar.

Rusya'da 1917 1 Mayıs'ında işçiler ve emekçi kökenli askerler Bolşevik Partisi Merkez Komitesi'nin çağrısıyla, Petrograd, Moskova ve daha birçok yerde yığınlar halinde gösteriler yaptılar. Pankartların üzerinde: "Gizli anlaşmaları bilelim!", "Kahrolsun savaşa!", "Tüm iktidar Sovyetlere!" sloganları yer alıyordu. 100 000'in üzerinde işçi yığınları Petrograd'da kent içerisinde yürüyüşe geçerek Geçici Hükümet binasına doğru ilerliyordu. İşçilerle burjuva gurupları arasında yer yer çatışmalar oldu. Bu olaylar,

yaklaşan Büyük Ekim devriminin habercisiydi.

Nitekim sene 1917'de Büyük Ekim Devrimi gerçekleşiyor, yepyeni bir çağ dönemine giriliyordu. Emperyalizm ve Proleter Devrimleri çağına.

Dünyada ilk kez işçi sınıfı iktidarı devrim yoluyla ele geçiriyor, kapitalizmi ezerek, burjuvaziyi üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetinden uzaklaştırarak, üretim araçlarını toplumun, yani çalışan emekçilerin mülkiyetine devrediyordu. Büyük Sosyalist Ekim Devrimi ve yeni Sovyet Hükümeti uluslararası işçi sınıfına, ezilen halklara ve ezilen uluslara güç verdi, onların yolunu aydınlattı. 1 Mayıs Ekim Devriminden sonra daha da büyük bir önem kazandı. 1 Mayıs'ta şanlı işçi mücadeleleri Burjuvazi tarafından kanla bastırılmaya, gösteriler yasaklanmaya çalışıldıysa da, onu devrimci proletaryanın, ezilen halkların mücadele aracı, mücadele sembolü olmaktan alıkoyamadı.

TÜRKİYE'DE 1 MAYIS

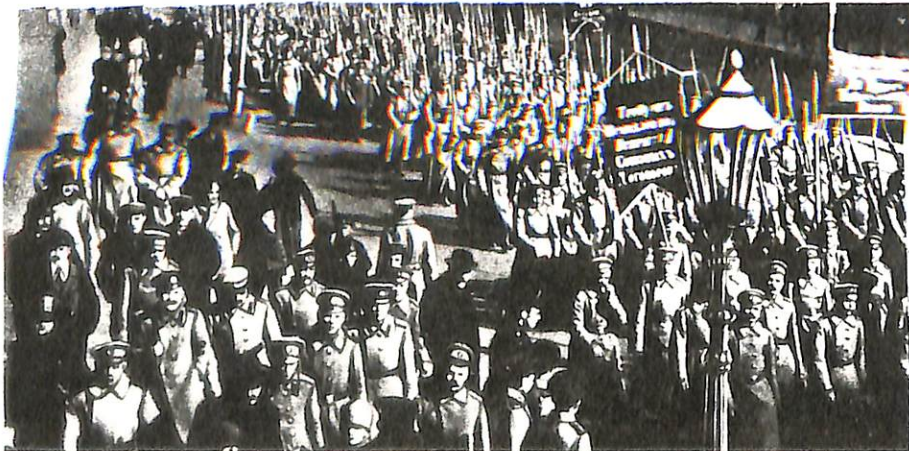
Türkiye'de 1 Mayıs ilk defa 1920'de kutlandı. Bu 1 Mayıs'ta işçiler ve emekçiler İstanbul'da emperyalist işgale karşı gösteri yürüyüşleri yaptılar. 1 Mayıs 1921'de İstanbul'da Tramvay işçileri, Avrupa yakasında demiryolu işçileri greve gittiler. İşçiler kitlesel gösterileri düzenlediler.

1922 1 Mayıs'ında İstanbul yine işçilerin, emekçilerin Emperyalist işgale karşı gösterilerine sahne oldu.

1923 1 Mayıs'ta çok sayıda işletmede greve giden işçiler yabancı şirketlere el konulması, 1 Mayıs'ın işçilerin mücadele günü olarak resmen tanınması ve 8 saatlik işgünü taleplerinde bulundular. Kemalistler birçok işçiyi tutuklattılar.

1924 1 Mayıs'ı açık olarak yapılan son 1 Mayıs oldu. 1924'te gösterilere katılan işçilere Kemalistlerin askerleri saldırdılar. 8 saatlik işgünü için bildiri dağıtan işçiler tutuklandı.

52 sene süren yasaktan sonra işçilerin gelişen mücadelesinin sonucu 1 Mayıs açık olarak 1976'da, yönetimini sosyal faşist sendika ağalarının oluşturduğu DİSK'in çağırısıyla İstanbul'da kutlandı. 1 Mayıs'tan önce, devrimci kuruluşları İstanbul Taksim alanına sokmamak için ant içen satılmış sendika ağaları, bu kuruluşların gösterilere katılmalarını engelleyemediler. 1 Mayıs'tan önce sosyal faşist sendika başkanı Mehmet Karaca "Mao'cuları boğaza dökeceğiz" diyerek sendika yönetiminin demokrat, devrimci kuruluşlara tavrının, Amerikan emperyalistlerinin uşağı faşist MC'den farklı olmadığını gösteriyordu. 1 Mayıs 1976'da İstanbul'daki mitinge 300 000'e yakın emekçi katıldı. Ayrıca Türkiye'nin çeşitli illerinde devrimci kuruluşlar 1 Mayıs gösterileri düzenlediler.

Petrograd'lı Kızıl Muhafızlar 1 Mayıs'ta . . ! (1917)

1977 1 Mayıs'ından önce hakim sınıflar CIA, MİT ve sivil MHP'li itleriyle birlikte bir oyun tezgâhladılar. Da ha 1 Mayıs evvelinden, hakim sınıfların borazanı başta Tercüman, Hürriyet, Günaydın gibi gazeteler, 1 Mayıs'ta büyük olayların çıkacağını haber veriyor, "Maocu"ların Taksim alanına saldıracakları yalanını yayarak, hazırlanan katliamın senaryosunu pratiğe koydular. DİSK'in başına çöreklenmiş Rus sosyal emperyalizminin tescilli uşağı sosyal faşist sendika ağaları alana devrimci kuruluşların girmesini engelleyebilmek için 20 000 kişiden oluşan "İGD"li beslemelerini sopalarla teçhizatlandırmışlardı. 500 000'e yakın emekçi Beşiktaş, Şişli semtlerine dek yayılmıştı. Devrimci, demokrat kuruluşlar büyük güçle 1 Mayıs'a katıldılar. Onlar 1 Mayıs'ı sosyal faşist, reformist sendika ağalarının kendi tekelilerine alıp, sınıf uzlaşmacısı siyasetlerinin propaganda alanı haline getirmelerine göz yumamazlardı. Devrimciler emekçilerin bulunduğu her yerde çalışmayı kendilerine ilke edindikleri için, ve 1 Mayıs'ın özüne uygun bir şekilde, işçilerin, emekçilerin; komprador patron-ağa düzenine karşı sınıf mücadelesinin yansıtıldığı bir mücadele günü haline getirilmesi amacıyla katıldılar. Faşist komprador Patron-Ağa devletinin ve II. Enternasyonal hainlerinin günümüzde Türkiye'ye yansımış torunları sosyalfaşistlerin de işte korktukları tam da buydu.

1 Mayıs mitingine yarım milyona yakın emekçi katıldı. Devrimci kuruluşlar alana girdikleri esnada, sosyalfaşist beslemeler müdahaleye girişti.

Devrimcilerle sosyalfaşistler arasındaki kısa süren dalaşma arasında, İnter-Continental otelinin, Sular İdaresi'nin üzerinden alana bir yayılım ateşi koptu. Bunlar Komprador Patron - Ağa devletinin faşist köpek sürüleriydi. Kitle içerisinde de ajan-provokatörler halkın üzerine ateş ediyorlardı. Bu, alanın kenarında bekleyen ordu birliklerine verilen bir sinyaldi. Tanklar "olayı önleme" bahanesi altında, alandaki kaçışan, birbiri altında kalan emekçilerin üzerine yürüdü. Gerek faşist kurşunlarla, gerekse tankların altında ezilerek 36 emekçi can verdi. 200'ün üzerinde emekçi de yaralandı. Faşist komprador patron-ağa dev-

letin kanlı oyunu sona ermemişti. He men arkasından gazetelerinde, basın - yayın organlarında karşı devrimci propaganda devam etti. "Maocular Taksimi kana boyadı", "Maocu bozkurtlar 1 Mayıs'ı kana boyadı". Başta Kemal Türkler sosyalfaşisti olmak üzere tüm sendika ağaları Amerikancı faşistlerle aynı ağızdan konuşuyor, olayın saldırılarını "Maocu" diye adlandırdıkları devrimciler olarak göstermeye çalışıyorlardı. Hakim sınıfların faşist provokasyonla amaçları açıldı:

1. 1 Mayıs'a sahip çıkan, bu günü komprador patron-ağa devletine korkulu bir rüya haline getiren emekçileri yıldırma.

2. Halkın yükselen bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesine can pahasına katılan, halkın gerçek dostları devrimcileri halktan tecrit edebilmek.

Tezgâhlanan oyunun, geçmişte hakim sınıfların kendi elleriyle yaktıkları Kültür Sarayı, batırdıkları Marmara gemisi olaylarından farkı yoktu.

Bunun tarihte Amerikan tekelci burjuvazisinin, 1 Mayıs'ın önderlerini tutuklayıp, katledebilmek için polislerin üzerine attırdıkları bomba olayından farkı yoktur.

Bunun 1929 1 Mayıs'ında Almanya'da, Berlin'de yürüyüş ve gösterilere katılan 20 000'e yakın emekçiye açılan yayılım ateşiyle, 33 emekçinin katledildiği, yüzlercesinin yaralandığı, 1 200'ünün tutuklandığı, tarihe "Blutige Mai" (Kanlı Mayıs) adı ile geçen 1 Mayıs'tan farkı yoktur.

Bunun, Alman emperyalizminin sadık köpeği Hitler faşistinin Berlin'de yak tırıp, suçunu devrimcilerin, komünistlerin üzerine yıkmaya çalıştığı Reichstag (Millet Meclisi) olayından farkı yoktur.

Ama tıpkı 1890 1 Mayıs'ında, 1929 1 Mayıs'ında ve buna benzer alçakça oyunların sonunda olduğu gibi, Türkiye'de de 1977 kanlı 1 Mayısın hazırlayıcısı ve faili faşist Türk hakim sınıfları, yakayı ele vermekte gecikmediler. Olayların içyüzünün devrimci, demokrat güçler tarafından belgelerle ortaya konması ile, burjuva uşak basın ağız değiştirmek zorunda kaldı. Önce olayın yaratıcılarını "Maocu" diye adlandırdıkları devrimcileri göstermeye çaba-

layan sosyalfaşistler de bu gelişmele re göre ağız değiştirdiler. Sendika a ğası Kemal Türkler "Kanlı saldırı tümü ile komplo", "Olay iki sol gurubun çatışması gibi gösterilmeğe çalışılıyor, ben Maocuların dahi isteyerek yaptığına inanmıyorum", şeklinde demeç - ler verdi. Sosyalfaşistlerin bu manev rasının nedeni, devrimcilere olan şef kat değil, olayların kısa süre içinde gün ışığına çıkmasıydı.

1978 1 Mayıs gösterileri İstanbul , Ankara, İzmir ve daha bir dizi yerde yapıldı. DİSK'in İstanbul'daki gösterileri CHP'nin mavi berelilerinin ve ordu birliklerinin kontrolünde yapıldı. Devrimci kuruluşların kendi pan - kartlarıyla alana katılmaları, devrim ci propaganda yapmaları engellendi. Ma vi bereliler alana giren her emekçiyi didik didik aradılar. Tüm baskılara rağmen 1 Mayıs gösterilerine 100 000 e yakın emekçi katıldı.

1 Mayıs Enternasyonaldir!

1 Mayıs her ne kadar ayrı ayrı ülkele rin somut durumlarına göre farklı görev ve talepleri içeriyorsa da o, tıpkı 8 saatlik işgünü mücadelesinde uluslararası bir anlama kavuştuğu gibi, bugün de bu niteliğini korumaktadır. Tek tek ülkelerde yapılan 1 Mayıs gösterileri uluslararası boyutlar kazanmakta, emperyalizme sosyal emperyaliz me ve her türlü gericiliğe soğuk ter dökülmektedir.

Bugün dünyada karşı-devrim cephesi ile devrim cephesi arasındaki çelişki ve bunun sonucu doğan mücadele gittikçe keskinleşmektedir. Saflar ayrışmakta ve berraklaşmaktadır. Çeşitli "sosyalist" ya da "ilerici" maskeli halk düşmanları ve sosyal emperyalistler , aynen bir zamanlar II. Enternasyonalin oportünistlerinin yaptığı gibi sah tekârlık yapmaktadırlar. 1 Mayıs kut lar görünmekte, onu yozlaştırmaya çalışmaktadırlar.

Geçen 1 Mayıs'tan bu yana göze çarpan en önemli iki gelişme şüphesiz ki İran'daki ve Hindi-Çini'deki gelişmelerdir. İran halkının faşist Şah rejimine karşı verdiği mücadele sonucu, A merikan emperyalizminin tasmalı köpe-

ği faşist Şah ülkeden kaçmıştır. İran halkı er geç işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk devrimini verecek, işçi sınıfının ve köylülüğün devrimci demokratik iktidarını kuracaktır. Hindi-Çini'de ise, Rus sosyal emperyalizminin denetimindeki Vietnam'ın Kamboçya'yı işgali, buna karşılık artık karşı-devrim cephesinde yerini alan Çin'in batılı emperyalistlerin onayı ile Vietnam'a saldırısı diğer önemli gelişmeyi teşkil etmektedir. Vietnam , Çin ve Kamboçya halkları şanlı mücadele tarihine sahiptirler, onlar er geç emperyalistlerin oyunlarını boşa çıkaracaklar, emperyalistlerin uşaklarını ülkelerinden temizleyeceklerdir.

Tarihin akışını hiçbir güç durduramayacaktır. Bu diyalektiğin kanunudur! Zafer uluslararası işçi sınıfının, ezilen halkların, yenilgi emperyalizmin, onların satılık uşaklarındandır.

Sınıf mücadelesinin coşkun denizine atılalım! Bu coşkun mücadele denizinde kılavuzumuz Bilimsel Sosyalizmdir!

- YAŞASIN 1 MAYIS !
- YAŞASIN ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE GÜNÜ !
- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

1 MAYIS 1979

1 Mayıs işçi sınıfının BİRLİK, MÜCADELE ve DAYANIŞMA günü yine dünyanın her tarafında kutlandı. Bu yıl 1 Mayıs'ta işçi sınıfı ve tüm ezilenler dünden daha güçlü, daha disiplinli, daha mücadeleci ve daha bilinçli olduklarını dosta, düşmana gösterdiler. 1 Mayıs'ı yasaklayanlar, güçlü bir dirençle karşılaştılar. 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltıp, kendi işçi düşmanı siyasetlerinin propagandasını yapanlar, daha ince kılıflar aramak zorunda kaldılar.

Emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerin ve uşaklarının bütün çabalarına rağmen, işçiler, ezilenler dünyanın her yanında kısa ve uzun vadeli taleplerini dile getirdiler. Yaşasın Demokratik Halk Devrimi, Yaşasın Sosyalizm sloganları her yeri inletti. 1 Mayıs emekçiler tarafından, caddelerde, alanlarda, hapishanelerde, fabrikalarda, köylerde ve evlerde kutlandı. Hakim sınıflar birçok ülkede 1 Mayıs'ı yasakladılar ama işçilerin, emekçilerin mücadele ve dayanışmalarını ve inançlarını yok edemediler.

1 Mayıs'ta Türkiye'de, Şili'de, Arjantin'de, Afganistan'daki zindanlardan emperyalizme, sosyal emperyalizme ve onların uşaklarına karşı mücadele türkülleri söyleniyor, Yaşasın 1 Mayıs haykırıışları, hakim sınıfların düzenlerini olduğu gibi hapishane duvarlarını da çatlatıyordu.

B. ALMANYA'DA 1 MAYIS

Her yıl olduğu gibi bu yıl da B.Almanya ve B.Berlin'de DGB (Alman Sendikalar Birliği)'nin düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşlerine Muhalefet Bloku oluşturularak katılındı. TÖK-YD ÖK'nın merkezi olarak çıkarılan bildirisi en geniş şekilde dağıtılarak, kitle uluslararası işçi sınıfının mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs eylemlerine katılmaya çağırıldı. Bundan başka TÖK-YD-ATİF ile ortaklaşa 1 Mayıs için el ilanları çıkarıldı.

1 Mayıs yalnızca biz Türkiyeli devrimcileri ilgilendiren bir gün değildir. 1 Mayıs uluslararası işçi sınıfının dayanışma ve mücadele günüdür. Bu

günde tüm uluslardan devrimcilerin, emperyalizme, sosyal emperyalizme, her türden gericiliğe ve faşizme karşı mücadele bayrağını yükseklere kaldırması gerekmektedir. Bu bilinçten hareket eden TÖK-YD saflarında mücadele eden biz Türkiyeli devrimci öğrenciler bu yolda adımlar attık.

Frankfurt

İlk önce Frankfurt'taki anti-faşist anti-emperyalist teşkilatlar ve komitelerle ortaklaşa olarak bu yılki 1 Mayıs kutlama kararı aldık. Çıkarılan platform üzerine tartıştık. Mücadele perspektifinin yalnızca Frankfurt'la sınırlı kalmaması, en geniş çevreye yayılması için karar alındı. ATİF, "Akıma Karşı", Partizan dergisi ile ilişkiye geçerek onların da bu girişimi desteklemelerini sağladık. Hazırlanan platformun daha da genişletilerek Türkçe ve Almanca olarak gazete şeklinde çıkarılmasının doğru olacağını gördük ve bunu gerçekleştirdik.

Frankfurt'ta DGB'nin yürüyüşüne, Frankfurt'taki Türkiyeli ve diğer milliyetlerden devrimciler anti-faşist, anti-emperyalist bir blok oluşturarak katıldı. Darmstadt'taki ATÖF ve ATİF üyesi dernekler bu yürüyüşümüzü desteklediler. Yürüyüşten sonra ortak bir gece yapıldı. Gecede 1 Mayıs'ın anlamı dile getirildi. Peru üzerine dia gösterildi, Şilili bir grup devrimci şarkılar söyledi. Darmstadt ve Rüsselheim işçi derneklerinin folklor ekipleri ve devrimci türküler söyleyen ozanlar katıldı.

Frankfurt'taki 1 Mayıs'a katılımımız bu yıl olumlu oldu. Özellikle enternasyonal karakter taşıyan 1 Mayıs gibi günlerde en geniş anti-faşist anti-emperyalist güç birliğini sağlamak için daha fazla çalışmalıyız. Bunu gücümüzün elverdiği her bölgede gerçekleştirmeye çalışmalıyız.

Duisburg

Yıllardır Batı Almanya ve Batı Berlin'de 1 Mayıs alanları DGB (Alman Sendikalar Birliği)'nin sendika patronlarının, ve emperyalistlerin propaganda alanları olarak kullanılıyordu. Emperyalistlerin ve sendika ağalarının alanları her yıl daralmakta, devrimci muhalefetin alanları genişlemektedir ve sesler daha gürleşmektedir. Özellikle ATİF'in kurulduğundan bu yana sendikalar içinde, sendika ağalarına karşı oluşturduğu muhalefet safları her geçen yıl daha da sıklaşmaktadır. Geçen yıllar 'sınıf sendikacılığı' adına işçilerden koparak piknik gezisine çıkanlar, bu yıl pankartlarını açma cesaretini kendilerinde bulamadılar.

Duisburg'da ATİF'in doğru siyasetine uygun olarak DGB içinde muhalefeti örgütledik. 500'ün üzerinde işçinin katıldığı muhalefet saflarının 200'ünü ATİF ve ATÖF üyesi Türkiyeliler oluşturuyordu. Sendika ağalarının suskunluğuna karşılık, muhalefet saflarından "Eşit İşe, Eşit Ücret", "Atom Reaktörleri Kapatılmalıdır", "Aynı Ücret Karşılığı, 35 Saat Haftalık İş Süresi", "Yabancılar Kanunu Kaldırılmalıdır", "Faşist Saldırı Yuvaları Dağıtılmalıdır", "YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA" sloganları haykırıldı.

DGB'den aldığımız söz hakkı, bir 'Özgürlük' Yolu taraftarı sosyal faşistin efendilerine uşaklığı sonucu engellendi. İşçiler, bir defa daha söz de Kürt halkının bağımsızlığını savunduğunu iddia eden bu sosyal faşistlerin, uşaklıkta efendilerine kusur etmediklerini gördüler.

30 Nisan günü Dernek Lokalinde yapılan 1 Mayıs seminerinde, 1 Mayıs'ın doğuşu, gelişimi ve günümüzde dünyada ve Türkiye'de durum değerlendirilmesi olumlu oldu, işçilerin 1 Mayıs'a daha bilinçli katılmalarını sağladı.

Rüsselsheim

Kendisinin işçi sınıfının dostu olduğunu söyleyen DGB (Alman Sendikalar Birliği) Rüsselsheim'deki 1 Mayıs'ta gerçek yüzünü, işçi sınıfı düşmanı yüzünü bir kere daha gösterdi.

DGB bu yıl Rüsselsheim'de 1 Mayıs'ta yürüyüş düzenlemedi. O, bununla gerek Alman işçi sınıfının ve gerekse diğer milliyetlerden işçilerin 1 Mayıs'ı anmalarını engellemek istedi. Ama biz Türkiyeli devrimciler enternasyonal göre-

Duisburg'da 1 Mayıs yürüyüşü...

vimizin bilincinde hareket ederek, Uluslararası İşçi sınıfının mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'a sahip çıktık. Ve ATİF üyesi Rüsselsheim Türkiye li İşçiler Derneği olarak Rüsselsheimde 1 Mayıs için bir yürüyüş düzenledik.

Görüşümüze göre, ilk defa olarak B. Almanya ve B.Berlin'de bir yabancı teşkilat 1 Mayıs'ta bağımsız yürüyüş düzenlemiştir. Yürüyüş civar derneklerin de desteklemesi ile başarılı bir şekilde yapıldı. 300'den fazla kitle yürüyüşe katılarak, devrimci 1 Mayıs'a sahip çıktı. Emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşizme karşı kinini dile getirdi.

Bu yürüyüş bizlere şunu kavratmış: Devrimciler olarak 1 Mayıs'a sahip çıkmalıyız. Buna önderlik etmeliyiz. Çeşitli milliyetlerden anti-faşist, anti-emperyalistlerin mücadeleciliğini sağlamalıyız. İşçi sınıfının dostu olduğunu söyleyen işçi sınıfı düşmanlarının yüzünü teşhir etmeliyiz.

- YAŞASIN ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS !
- YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN ANTI-FAŞİST, ANTI-EMPERYALİSTLERİN EN GENİŞ BİRLİĞİ !
- KAHROLSUN İŞÇİ SINIFI DÜŞMANLARI !

Konstanz

Konstanz Türkiyeli Öğrenciler Derneği 1 Mayıs Uluslararası İşçi Sınıfının Mücadele ve Dayanışma Gününde, DGB'nin düzenlediği eylemin haricinde bir eylem koydu.

60'a yakın Türkiyeli işçi ve öğrenci gençliğin katıldığı toplantıda hal kımızın kültüründen örnekler sunuldu. Daha sonra ATİF Sempatizanları ve TÖK YD adına ortak bir bildiri okundu. Bildiride uluslararası işçi sınıfının ve halkların devrimci mücadelesinin boyutları, Türkiye halkının mücadelesinin boyutları, Almanya'daki Türkiyeli işçi ve öğrenci gençliğin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi durumun tahlili yapıldı.

Toplantıda sık sık devrimci mücadeleyi vurgulayan sloganlar atıldı. Davul-zurnayla devrimci türküler çalındı. Ozan arkadaşlar sık sık devrimci türkülerle toplantıya canlılık verdiler.

Daha sonra tekrar dernekte toplandı, 1 Mayıs'la ilgili eleştiriler yapıldı. Eleştiriler devrimci mücadelenin anlaşılıp kavranmasında faydalı oldu.

Köln

Dünya işçi sınıfının kanıyla kazandığı 8 saatlik işgünü için verilen mücadelenin anıldığı bütün ülkelerin işçilerinin mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs Köln'de de kutlandı.

DGB merkezi önünde başlayan 1 Mayıs yürüyüşünde insiyatifi elinde bulunduran sarı sendika ağaları, kendileri ve kuyrukçuları dışında kalanların propaganda ve ajitasyon olanaklarını kısıt lamalarına rağmen, devrimcilerin attığı sloganların korteje hakim olmasını engelleyemediler.

YAŞASIN 1 MAYIS ! KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI ! DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE ! EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET ! talepleri sürekli vurgulandı. B.Alman emperyalizminin yabancılar üzerinde uyguladığı ayrıcalıklar ve YABANCILAR KANUNU protesto edildi.

Türkiyeli yurtsever-demokrat ve devrimciler Türkiye halkının verdiği mücadelenin yanında olduklarını gösterdiler. KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ ! SIKİYÖNETİM KALDIRILMALIDIR ! MİT, KONTR-GERİLLA, MHP, ÜGD GİBİ FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİ DAĞITILMALI - DIR ! sloganlarıyla Türkiye'deki faşist diktatörlük teşhir edildi. Bunun yanında Türkiye'deki azınlık milliyetlere ve özellikle Kürt ulusuna yapılan MİLLİ ZULÜM protesto edildi.

Yürüyüş sonunda kitle Neumarkt meydanında toplandı. Burada sarı sendika ağalarının yaptığı kapanış konuşmalarını engellenme yoluna gidilmeyerek hataya düşüldü. Devrimciler yürüyüşe başladıkları kararlılıkla ve disiplin içinde miting alanından ayrıldıktan sonra derneğe gidilerek 1 Mayıs eyleminin değerlendirmesi yapıldı.

- YAŞASIN 1 MAYIS,!

İşçi sınıfının mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs her yıl Britanya'da emperyalist burjuvazinin bir kanadı olan sahte İşçi partisi önderliğinde kutlanmakta idi. 1 Mayıs'ı her yıl İngiliz emperyalizmi için zararsız hale getiren "İşçi" partisi bu yıl 1 Mayıs ı iptal etti. "Seçimler" gerekçesiyle, 1 Mayıs yürüyüşü yerine 1 hafta sonra işçilere 1 günlük tatil verdi. İngiliz işçi sınıfının emperyalist burjuvaziye karşı kararlı mücadele verecek örgütlerinin olmayışı onların 1 Mayıs ı ertelemelerini daha da kolaylaştırdı.

Bu şartlar altında İngiltere'deki yabancı işçi ve öğrenciler 1 Mayıs'ı kutlama faaliyetlerini bu durumu göz önünde bulundurarak ele aldılar. 1 Mayıs öncesinde BTÖF, İngiltere Kıbrıslı Türk Öğrenciler Federasyonu, Londra Türkiyeli İşçiler Derneği ve Britanya İranlı Öğrenciler Derneği (ISSB) ile ortaklaşa 1 Mayıs'ta enternasyonal gece yapma kararı aldılar. Ortak bildiri ve afiş çıkararak İngiliz emperyalizmini teşhir ettiler, onun 1 Mayıs'ı unutturma çabalarına karşı durdular.

Daha sonraki gelişmelerde bir kısım sendikaların 1 Mayıs yürüyüşü yapacağı öğrenildi. Hazırlık için zamanın kısa olmasına rağmen Türkiyeli ve Kıbrıslı yurtseverler 1 Mayıs günü yürüyüşe katılmak üzere toplandılar.

Yürüyüş düzenleyenlerin yürüyüşün başlayış yerini son anda değiştirmelerinden dolayı yürüyüş yer ne giden yurtseverler yürüyüş yerinde kimsenin olmadığı haberi üzerine geri döndüler.

Tüm dünyada devrim için şehit düşen devrimcilerin anısına saygı duruşu ile başlayan geceye 100'ün üzerinde kitle katıldı. İranlı, Türkiyeli, Kıbrıslı yurtseverler 1 Mayıs'ın önemi üzerine konuşmalar yaptılar. Gece Yunanistanlı ve Iraklı devrimci öğrenciler tarafından da desteklendi, mesajlar sunuldu. Kıbrıs folklor gösterisi, korolar, devrimci türküler ve marşlar söylendi.

YAŞASIN 1 MAYIS ! YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA ! KAHROLSUN İNGİLİZ EMPERYALİZMİ ! sloganlarının atıldığı gece 1 Mayıs'ın anti-faşist anti-emperyalist temelde kutlandığı bir eylem oldu.

Faşist CHP ağırlıklı hükümetin Türkiye'de sıkıyönetim aracılığıyla engellemek istediği 1 Mayıs yürüyüşlerine karşı emekçi halkımızın verdiği mücadelenin yanında olduğumuzu ve onu paylaştığımızı göstermek, Fransa'daki Fransız ve diğer uluslardan işçilerle bu uluslararası nitelikteki dayanışma ve mücadele gününde onlarla birlikte olduğumuzu belirtmek için 1 Mayıs kutlamalarına katıldık. En geniş anti-emperyalist, anti-faşist kitleyi bu konuda harekete geçirebilmek için TÖK - YD (ÖK) üyesi FTÖB olarak propaganda ve ajitasyon faaliyetleri sürdürüldü. Paris'te var olan diğer kitle örgütlerine ve siyasi guruplara ortak eylem teklifi götürülmesi kararlaştırıldı.

Ortak eylem toplantısı ilk olarak FTE D (Fransa Türkiyeli Emekçiler Derneği) ile yapıldı. Bu toplantıda FTÖB'le FTE D'in 1 Mayıs yürüyüşüne ortak katılması kararlaştırıldı. Bunun yanı sıra "FTÖB"e de ortak eylem teklifi götürülmesi karar altına alındı.

Yapılan tartışmalar sonucunda ortaya çıkan durumda, ortak eylem yapan TÖK - YD üyesi FTÖB ile FTE D'in, "FTÖB"le eylem birliği yapması kararlaştırıldı. H.Kurtuluşu bu eyleme katılmayacağını ve yabancı örgütlerle birlik te katılacağını belirtti. CEPHE hiç bir görüş belirtmedi. PARTİZAN ise Demokratik Kitle Örgütleri ile birlikte yürüyeceğini belirtti.

Daha sonra "FTÖB"le yapılan eylem birliği, buradaki mücadelenin içinde bulunduğu şartlardan kaynaklanan bazı olumsuzları da içinde taşıyordu. Bu nedenle eylem birliğinde birtakım değişiklikler yapıldı. TÖK - YD üyesi FTÖB, FTE D ve "FTÖB" tek bir pankart altında (Fransa Türkiyeli Emekçiler Kültür Derneği - Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği) yürüdü. TÖK - YD üyesi FTÖB ve FTE D birlikte, "FTÖB" ayrı bildiri çıkardı. Her teşkilat kendi pankartını açtı. Ancak atılan sloganlar ortak tesbit edildi ve atıldı.

Yürüyüşe, Fransa'daki CGT ve CFTD sendika ağalarına karşı oluşturulan Muhalefet Blokunda katılındı. Yürüyüş boyunca Fransızca ve Türkçe (özellikle sıkıyönetim ve faşist katliamlarla ilgili) bildiriler dağıtıldı, sloganlar atıldı.

Bunun dışında, 1 Mayıs'tan önce ortada görünmeyen Aydınlık-TİKP hainleri yürüyüşte bildiri dağıtmak istediler. Fakat kitlenin kararlı tavrıyla bunu başaramadılar. Çünkü halkımız onların buradaki ve Türkiye'deki faaliyetlerini iyi biliyordu. Özellikle 1 Mayıs üzerine, Türkiye'de çeşitli milliyetlerden halkımıza ve devrimcilere kan kusturan sıkıyönetimin çağrısına uyarak, halkı ve kitlesini 1 Mayıs yürüyüşlerine katılmamaya çağıran ve buna çeşitli kılıflar hazırlayan bu halk düşmanlarına gerekli cevap verildi.

Sosyal faşistler ise Fransa'daki işçi sınıfının mücadelesini emperyalist burjuvaziye satan sendika ağalarının önderliğindeki yürüyüşe "Türk bayrağı" altında katılarak her zamanki gibi işçi düşmanı yüzlerini sergilediler.

Strasbourg

TÖK-YD üyesi FTÖB Strasbourg şubesi, PARTİZAN siyasetinden kitle ile beraber, başını CGT ve CFDT adlı Fransız tekelci burjuvazisinin "komünist, sosyalist" maskeli temsilcilerinin çektiği Muhalefet Blokunda 1 Mayıs yürüyüşüne katıldı.

Başladığı gibi düzen içinde devam eden yürüyüş sırasında özellikle ulus-

lararası işçi sınıfının Birlik ve Mücadele gününün anlamını içeren ve günümüzde faşist CHP kanalıyla uygulanan, açık sıkıyönetim ile de katmerleşen baskı ve terörü Fransız işçi sınıfı ve devrimcileri arasında teşhir eden slogan ve açıklamalara ağırlık verildi.

Tabiatları icabı kitlesi ile gerici temelde oluşturdukları bağlarının sarsılmaya başladığını, işçiler arasında yaydıkları devrim düşmanlığının anlaşılmaya başladığını gören sosyal faşistler, yürüyüş sonuna doğru MÜCADELE gazetesi satan bir işçi arkadaşla saldırdılar. Bu faşist saldırı ile onların mezhep temeli üzerinde kışkırttıkları birisini gönderip, bizim oluşturduğumuz blokta kargaşalık çıkarıp kitleyi dağıtmak istediler.

Dev-Genç siyasetinin savunucuları ise kısa süre telaşlandıktan sonra kendilerine gelerek "Bırakın Rus ve Çin uşakları birbirini yessinler" diyerek ortayolculuklarını bir kez daha sergilediler.

Yürüyüş bittikten sonra yapılan toplantıda, yürüyüş sırasında düşülen ek sık ve hatalı durumlar tartışıldı, giderilmeleri için gerekli kararlar alındı. Halk düşmanı sosyal faşistlere aynı gün gerekli cevap verildi.

Paris'te 1 Mayıs yürüyüşü...

FAŞİST SALDIRILAR DEVRİMCİ MÜCADELEYİ ENGELLEYEMEZ!

Ülkemizde faşizmin ve onun parçaları faşist cinayet şebekelerinin halkımıza saldırıları devam ediyor. Henüz faşistlerin K.Maraş'ta katlettiklerinin kani kurumamışken, sivil faşist güçler bu sefer de Avrupa'daki emperyalist ülkelere satılan Türkiyeli işçi ve öğrencilere el attılar. Bilhassa faşist MHP ve onun yan kolları B. Almanya ve Batı Berlin'de örgütlenme çabalarını ve saldırılarını yoğunlaştırdılar.

Son dönemde Batı Almanya ve Batı Berlin'de faşistler saldırılarını iyice azıttılar. Faşist Türkeş'in son gezisinden sonra, devrimcilere, ATİF ve ATÖF üyelerine, yurtseverlere, demokratlara ve demokratik kuruluşlara karşı giriştikleri iğrenç saldırılar sistematik ve planlı bir şekilde artmakta, faşistler silahlı saldırılara girişmektedirler.

Yakın geçmişte Batı Almanya'da:

- Rüsselheim'da 17.2.1979 tarihinde bildiri dağıtan demokratlara MHP'li faşistler saldırdılar.
- Velbert'te Ekim 1978'de "Türk İslam Kültür Yuvası" üyesi faşistler bir ilericiye saldırarak feci şekilde dövdüler.
- Stuttgart'ta istasyonun önünde bildiri dağıtan ATİF üyesi Türkiyeli İşçiler Derneği üyelerine sopalı ve zincirli saldırıda bulundular. Çok sayıda devrimciyi yaraladılar.

Batı Berlin'de faşistlerin saldırıları bilhassa son dönemde yoğunluk kazandı. Sadece son 1 ay içinde Batı Berlin'de:

- Neuköln Karl Marx str.de bildiri dağıtan demokratlara sopa ve zincirlerle saldırdılar. Saldırıyı MHP'lilerle MSP'li faşistler ortak olarak düzenlediler.
- 30 Mart Cuma günü geceyarısı ATİF üyesi Türkiye İşçileri Derneği'ne, ışıkları söndürülmüş, sarı renkli Ford Capri model bir otomobilden 4 el ateş ettiler. Faşist saldırı esnasında 7 ATİF üyesi "Sömürü ve Baskıya Karşı

MÜCADELE" gazetesini paketlemekteydiler. Faşistler bir dernek yöneticisini hedef alarak ateş ettiler fakat isabet ettiremediler.

- Batı Berlin'de ATİF üyesi TİD'e karşı girişilen bu ilk silahlı saldırıyı Berlin Kültür ve Dayanışma Derneği'ne karşı girişilen silahlı saldırı izledi. Faşistler geceyarısı dernek binasına 7 el ateş ederek kaçtılar.

- Daha sonra ise Berlin Türkiyeli Emekçiler Birliği'ni benzin dökerek yakmak istediler.

Görünen köy kılavuz istemez. Faşist saldırılar sistemli ve planlı bir şekilde artmaktadır. Türkiye'dekilerle benzerlik içinde olan bu tür olayların MHP, ÜGD, MİT ve Kontr-Gerilla tarafından düzenlendiği açıktır.

Faşistler daha şimdiden fabrikalarda özellikle örgütlü devrimcilere saldırmakta, bazı fabrikalarda ise tıpkı Türkiye'de olduğu gibi mezhep farklılıklarını ve milli ayrılıkları bahane ederek ilerici işçilere sataşmaktadır. Bu bir avuç hain, bir kısım çapulcu, ekmek parası için mücadele eden, yurdundan yuvasından yüzlerce kilometre uzaklarda çalışmak zorunda bırakılmış, sömürü ve zulme baş kaldıran emekçilerin başına bela etmeye çalışmaktadırlar.

Devrimcilerin aktif mücadelesi bu alçakların iştahlarını kursaklarında bırakmaya yetecektir. Faşistler devrimci mücadeleyi bastıralım, devrimcileri sindirelim derken, kaldırdıkları taşı başlarına düşürmekten kurtulamayacaklardır.

Batı Berlin Türkiye İşçileri Derneği'ne karşı girişilen saldırıdan sonra bir basın toplantısı düzenleyen Dernek Yönetim Kurulu, faşist saldırıları basın önünde teşhir etti, faşist derneklerin kapatılması ve sorumlularının cezalandırılması talebini yineledi. Ayrıca faşistlere ait belgeler tercüme edilerek Alman basınına dağıtıldı. Basın bildirisinde TİD özetle şöyle dedi:

"Görünen odur ki Türkiye'den kaçan

bu faşist katiller B.Alman devleti - den sığınma (Asyl) hakkı isteyerek te rörlerini burada da yürütmeyi planla maktadırlar.

"Derneğimize ve üyelerine karşı gi rişilen bu faşist saldırıyı; tüm işçi lere, tüm demokratlara karşı girişi - len faşist bir saldırı olarak niteli yoruz. Bu saldırıların amacı, yurtdı - şında da baskı ve sömürüye karşı müca dele eden tüm devrimci, demokrat ve iş çileri yıldırma, onların örgütlü mü- cadelesini kana boyamaktır.

"Fakat, açıkça ilan ediyoruz ki, bi zi hiç bir güç halk demokrasisi ve ba ğımsızlık mücadelemizden yıldırma ya- caktır."

ATİF üyesi TİD bir bildiri ile fa- şist saldırıyı lanetledi, Dernek ön- derliğinde faşistlere karşı nefret da ha da kabardı.

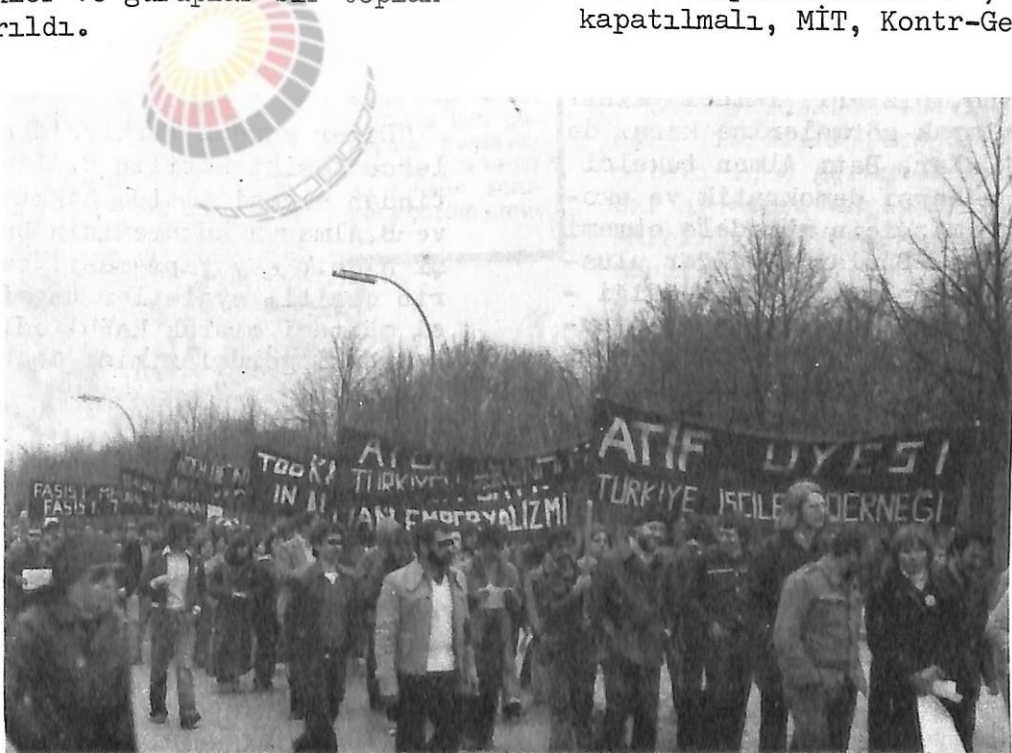
ATÖF üyesi Türkiyeli Öğrenciler Der neği/Batı Berlin ile ATİF üyesi TİD yönetim kurulları bir araya gelerek bu anti-faşist nefreti daha geniş kit lelere yayma, kitleleri faşist saldı- rılara karşı seferber etme ve bu müca deleyi "Faşist Cinayet Şebekeleri Ka- patılmalıdır" kampanyasıyla birleştir me kararı aldılar. Bu karar uyarınca Batı Berlin'de bulunan diğer yurtse - ver dernekler ve guruplar bir toplan- tıya çağırıldı.

Toplantıya katılan temsilciler, ATİF üyesi TİD ve ATÖF üyesi TÖD/BB'in or- tak sundukları platform temelinde or- tak eylem yapabileceklerini söyledi - ler. Temsilci arkadaşların olumlu dav ranışları sonucu 21 Nisan'da "Batı Al manya ve Batı Berlin'deki Faşist Der- nekler Kapatılmalıdır", "Sıkıyönetime Hayır", "MHP, ÜGD Kapatılmalı, MİT , Kontr-Gerilla Dağıtılmalıdır" ortak sloganları çerçevesinde ortak bir yü- rüyüş yapma kararına varıldı.

Karara TÖD/BB, TİD yanında Türkiye İşçi Gençlik Birliği, Türkiye Demokra tik Halk Derneği, B.Berlin Emekçiler Birliği, Berlin Kültür ve Dayanışma Derneği, Devrimci Halkın Birliği gaze tesi, Partizan Dergisi, Antifaschist- ische Front, Kommunistischer Bund da katıldı. Hemen çıkarılan bildiride şöyle deniyordu:

"Bizler ülkemizde uygulanan sıkıyö- netimin kaldırılması, B.Almanya ve B. Berlin'deki faşist cinayet şebekeleri nin kapatılması için tüm anti-faşist- leri mücadele meydanına çağırıyoruz."

21 Nisan günü Batı Berlin'de yaşa - yan devrimciler, demokratlar faşizme karşı tek yürek, tek yumruk oldular . Batı Berlin sokakları o gün "Batı Al- manya ve Batı Berlin'deki faşist Der- nekler kapatılmalıdır!", "MHP, ÜGD kapatılmalı, MİT, Kontr-Gerilla dağı-

B.Berlin'de Anti-faşist yürüyüş...

tılmalıdır !", "Sıkıyönetime hayır !", "Yaşasın enternasyonal dayanışma !", "Faşist MHP, katil Türkeş !", "Faşizme Ölüm !" sloganlarıyla çınliyordu.

Yürüyüş Batı Berlin'deki Türkiyelilerin yaptığı en güçlü yürüyüş oldu . Yüzlerce işçi yürüyüşe katılmadığı halde yol kenarından yürüyüşçüleri ilgi ile izledi. 600'ün üzerinde Türkiyeli emekçi ve öğrenci yürüyüşe katıldı.

Mitingde yapılan ortak konuşmadan parçalar yayınlıyoruz:

" Faşistler neden bildiri dağıtan devrimcilere, ilericilere saldırıyorlar ? Neden derneklerin camlarını kırıyorlar ? Neden dernekleri kurşunluyorlar ?

" Çünkü; faşistler, emperyalistler ve onların yerli uşakları hakim sınıfın Türkiye'yi talan etmesini; işçileri, köylüleri ve tüm emekçileri iligine kadar sömürmesini istemektedirler. Devrimciler ise emperyalistlerin ve onların yerli uşakları hakim sınıfın Türkiye'yi talan etmesine ve emekçileri sömürmesine şiddetle karşı çıkmaktadırlar. Devrimciler emperyalistlere ve onların uşakları hakim sınıflara karşı amansız, dışı dışı bir mücadele vermektedirler. İşte bunun için faşistler bizlere saldırmaktadırlar.

"Çünkü faşistler, bizlerin tekelci Alman patronları tarafından azgınca sömürülmesine, bizleri 'ikinci sınıf vatandaş' olarak görmelerine karşı degildirler. Onlar, Batı Alman tekelci patronlarına karşı demokratik ve ekonomik haklarımız için mücadele etmemize karşıdırlar. Bunlardır diğer uluslardan işçilerle omuz omuza verdiği -miz mücadeleleri, grevleri karalayanlar. Devrimciler ise tam tersini yapmaktadırlar. Onlar, bizlerin Batı Alman tekelci patronlarına karşı mücadelelerinde en ön saflarda hiçbir fedakârlıktan kaçınmadan yer almaktadırlar. İşte bunun için faşistler bizlere saldırmaktadırlar.

"Kısacası faşistler Türkiye'de emperyalizmin hakimiyetini; baskı ve sömürüye dayanan düzenin ayakta kalmasını ve perçinlenmesini istemektedirler. Devrimciler ise bağımsız ve demokratik bir Türkiye ve baskısız ve sömürü

süz bir düzen için mücadele vermektedirler. İşte bunun için faşistler bizlere saldırmaktadırlar.

...

"Faşistlerin bizlere karşı giriştiği saldırılar karşısında Batı Alman emperyalistlerinin tavrı ilginçtir. Batı Berlin polisi, bazı demokratik derneklerin camlarının faşistler tarafından kırılması olayını 'adi bir polisiye olayı' göstermeye çalışmaktadır. Faşistlerin demokratik derneklere karşı giriştiği silahlı saldırı, B. Berlin polisi tarafından B.Berlin'de çıkan Alman gazetelerine siyasi olmayan bir olaymış gibi yansıtıldı. Batı Alman emperyalistlerinin bu gibi tavırları, onların faşistlerin devrimcilere saldırılarına göz yumduklarını göstermektedir. Batı Alman emperyalistlerinin bir bölümünün siyasi temsilcisi olan CDU-CSU partilerinin açıkça MHPyi desteklediği bilinen bir gerçektir. Faşist Türkeş her B.Almanya ve B.Berlin e gelişinde bu partilerin yöneticileri ile görüşmektedir. Bu görüşmeler -den birinde CSU başkanı ve aynı zamanda Bavyera eyaleti başbakanı olan Franz Strauss; MHP'nin B.Almanya ve B.Berlin'deki komandolarına maddi ve manevi her türlü yardımda bulunacaklarını bildirmiştir.

"Diğer yandan yeni-nazilerin MHP'li komandoları askeri olarak eğittikleri ve faşist ve yeni-nazi parti NDP' nin MHP ile ilişkilerinin çok iyi olduğu bilinen gerçeklerdendir.

"Diğer yandan Türkiye'den kaçan binlerce faşist katilin B.Almanya hükümetinden siyasi iltica hakkı istemesi , ve B.Almanya hükümetinin bunlara karşı hiçbir şey yapmaması, bu katillerin çeşitli eyaletler tarafından siyasi mülteci olarak kabul edilmesi, yukarıdaki görüşlerimizi doğrular niteliktedir. ..."

Faşistlere ve özellikle son silahlı saldırılara karşı mücadelemiz bu yürüyüşle noktalanmamıştır. Faşist saldırılar gittikçe arttığına göre, bu saldırılara karşı daha geniş kitleleri seferber edebilmek görevi ile karşı karşıyayız. Faşistler sömürü ve baskıya karşı mücadele ettiğimiz,yiğit Türkiye halkının Demokratik Halk Devrimi mücadelesini desteklediğimiz, emperyalizmin arkası sh.39'da

ORTA-DOĞU'DA PAZARLIK

ABD emperyalizminin son dönemde etkinlik kazandığı anlamına gelen Mısır'la İsrail arasındaki "Orta-Doğu Barışı", Carter-Begin-Sedat üçlüsü tarafından 27 Mart'ta Washington'da imzalandı.

Bilindiği gibi bu gerçekleştirilen 'barış' 1977'de Sedat'ın İsrail'i ziyaretini ile başlamıştı. Sedat "gerekiirse İsrail ile barış anlaşması imzalanabiliriz" demişti. Bu olay bütün Arap dünyasında sert tepkilere yol açmıştı. Daha sonraki gelişmelerde, ABD emperyalizmi planlı bir şekilde insiyatifi ele alarak iki ülkenin devlet temsilcilerini 1978 Ağustos ayında Camp David'e davet etmiş ve "Orta-Doğu barış görüşmeleri" başlamıştı.

Camp David'de başlayan görüşmelerin ağırlık noktalarını:

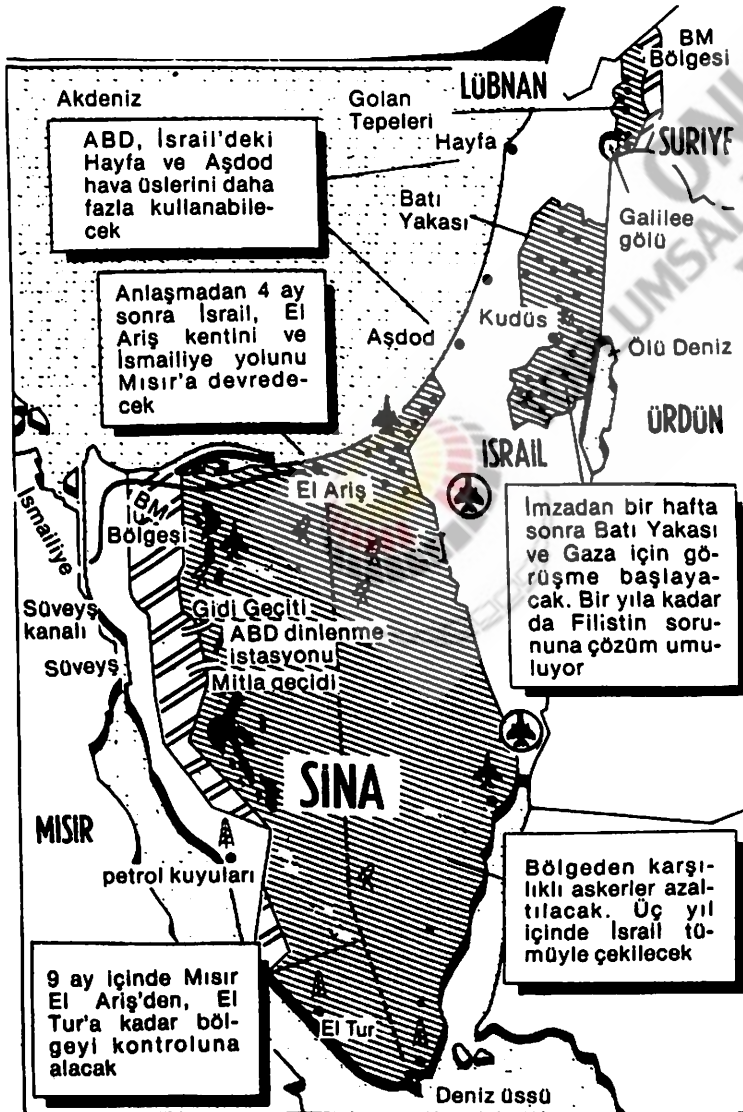
- Mısır'ın İsrail devletini ve onun bağımsızlığını tanıması;
- Filistin ulusunun emperyalistler tarafından 'kaderinin tayin edilmesi' anlamına gelen Gaza, Batı Şeria ve doğu Kudüs'te yaşayan Filistinlilere 'özerklik' verilmesi (Bilindiği gibi İsrail 1967'de Sina yarımadasını, Golan tepelerini, Gaza şeridini, Şeria'nın batı yakasını ve Kudüs'ü işgal etmişti.);
- ABD'nin Mısır ve İsrail'e yapacağı ekonomik ve askeri 'yardımlar'; teşkil etmekteydi.

Gelişmelerde Mısır ile İsrail; Gaza, Batı Şeria ve Doğu Kudüs'te 'özerklik' konusunda sonuca varamamışlardı. Camp David zirvesi 1978 Ekim'inde suya düşme tehlikesi geçirmiş, 1979 başında başlayan gelişmeler sonucu ise ABD emperyalistlerinin önderliğinde Mısır-İsrail arasında "Orta-Doğu barışı" bu yük gürültülerle imzalanmıştı.

'Barış'ın ana noktalarını:

- Mısır ile İsrail arasındaki savaş durumunun sona ermesi, Mısır'ın İsrail'in devlet bütünlüğünü ve bağımsızlığını tanıması;
- İsrail'in 1967'de işgal ettiği Sina yarımadasından 9 ay içinde çekilmeye başlaması, çekilmenin kademeli olarak 3 yıl içinde tamamlanması;
- Batı yakasında (Batı Şeria) ve Gaza'daki Filistinlilere özerklik elde etmeleri için görüşmelerin 'anlaşmadan' bir ay sonra başlanması;
- Mısır'ın Süveyş kanalını İsrail'e açması;
- Gerek İsrail'in gerekse Mısır'ın ABD'den 5 Milyar dolarlık askeri ve mali yardım alması;
- teşkil etmektedir.

Anlaşmaya varılan konular içinde bir nokta dikkat çekicidir. O da Camp David'in ağırlık noktasını oluşturan Gaza ve Batı Şeria'daki Filistinlilere 'özerklik' konusudur. Bu konuya İsrail kesinlikle yanaşmamış ve bu nokta 27 Mart'ta iptal edilerek geriye atılmıştır.

- ✈ İsrail hava üsleri
- 🛡 Geri verilmesi önerilen İsrail üsleri
- 🏠 İsrail yerleşim bölgeleri
- 🚧 İsrail işgalindek bölge
- 🚧 İsrail uyarma istasyonları

Yapılan bu 'barış' anlaşmasına emperyalist sistemde yer alan güçler de geniş ve birbirine zıt tavırlar takınmışlardır. Başta ABD ve Batı Alman emperyalistleri bu 'barış'ı hararetle desteklerken, Rus sosyal emperyalizmi ve Arap ülkeleri bu 'barış'ı şiddetle protesto etmişlerdir.

Carter-Sedat-Begin üçlüsünün imzaladığı bu anlaşmanın ne anlama geldiğini şimdilik bir tarafa bırakalım, çeşitli çevrelerin 'Orta-Doğu barışı' hakkındaki tavırlarını belirlemeye çalışalım.

Batı Alman emperyalistleri bu 'barış'ı desteklediklerini ilan ederek, bu anlaşmayı "tarihi bir olay" olarak nitelediler. Washington'dan Bonn'a geçen Sedat'a askeri ve ekonomik yardımı devam ettireceklerini açıkladılar.

Fransız emperyalizmi 'barış'ı "Orta Doğu'da kritik bir durum" olarak nitelediler. Orta-Doğu'da kalıcı bir 'barış' ancak:

- İsrail'in 1967'de işgal ettiği topraklardan çekilmesi,
- Filistin halkına özgürlük (?) tanınması,
- Filistin ve İsraillilerin dostça gelişmeleri halinde gerçekleşebilir, dediler.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri K.Waldheim ise aşağı yukarı aynı görüşleri savundu.

Türkiye'de ise; ülkemizde Kürt ulusunun ve milli azınlıkların varlığını tanımayan, Kürt ulusu ve milli azınlıklar üzerinde milli zulüm uygulayan, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını ayaklar altında ezen, "Kıbrıs Türkiye'nin bir parçasıdır" diyerek 1974'te Kıbrıs'ın bağımsızlığını ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda yok eden komprador patron-ağa devleti, Filistin halkının bu anlaşma ile devlet kurma hakkının gaspedildiğini savunacak kadar emperyalist uşağı bir devlettir.

Anlaşmaya ılımlı bir şekilde karşı çıkan emperyalistler, emperyalizme bağlı devletler ve 'bloksuzlar' dışında, 'barış'a şiddetle karşı çıkanlar, sosyal emperyalistler ve Arap ülkeleri oldu.

Rus sosyal emperyalistleri; "Bu anlaşma Arap halkları özellikle de Filistin halkının hakları açısından düşmanlık tohumları taşıyor", "Barış an-

laşması, gerçek ve kalıcı barış yerine, Orta-Doğu'daki gerginliği daha da artırmıştır" gibi demagojilere girişerek; 'barış'a karşı çıkan bütün Arap ülkelerinin "yanında" olduğunu açıklamıştır.

Sudan ve Ürdün dışında kalan tüm Arap ülkeleri, Mısır-İsrail 'barış'ını şiddetle prosetto ettiler. Sedat'ın bu girişimini 'Arap davasına ihanet' olarak nitelediler.

Arafat "Sedat bunun cezasını ödeyecektir" dedi.

İmzalama olayından hemen sonra; 19 Arap ülkesinin Dışişleri bakanları ve Ticaret bakanları Bağdat zirvesinde buluştular. Mısır'a yapılabilecek askeri ve ekonomik ambargo için görüşmelere başladılar.

Filistin Kurtuluş Örgütü başkanı Arafat, başta ABD olmak üzere, ABD'ye petrol ambargosu konulmasını, Mısır'a her türlü yardımın kesilmesini önerdi.

Bu öneriyi (sadece Mısır'a konulacak ambargo konusunda) Suriye ve Libya desteklediler.

Suudi Arabistan'ın ABD'ye konacak ambargoya şiddetle karşı çıkması sonucu; FKÖ, Suriye ve Libya Bağdat zirvesini terkettiler. Daha sonra Bağdat'ta alınan kararda, Mısır'a yapılacak her türlü 'yardım'ın kesilmesi, diplomatik ilişkilerin kesilmesi kesinlik kazandı. Bu konuda orta-yolcu bir siyaset izleyen Suudi Arabistan, alınan kararlara uyacağını bildirdi.

'Barış' anlaşması konusunda alınan tavırlardan şu sonuç çıkmaktadır: Emperyalistler, sosyal emperyalistler ve her türlü Arap gericiliği, Filistin halkının kurtuluşu için değil; tam tersine Orta-Doğu'daki çıkarlarını her zaman olduğu gibi ön plana çıkarmaktadırlar.

Bu konuyu daha da somutlaştıralım.

ABD emperyalistleri İran gibi önemli bir petrol pazarını ve Orta-Doğu'daki jandarmalarından biri olan faşist Şahı kaybetmiştir. Bu yüzden dört elle Orta Doğu'daki eksilen gücünü daha da genişletmek için, bizzat kendi çıkarlarını savunan devletlerin daha da kuvvetlendirilmesine ihtiyacı vardır. Suudi Arabistan, Ürdün, Mısır, İsrail ve Lübnan gibi önemli zengin ülkeler ABD emperyalizminin hakimiyeti altındadır. Fakat bu ülkeler arasında çeşitli milli, Arap olma temelinde, pazar ve toprak çe-

lişmeleri vardır. ABD emperyalistlerinin uğraşısı kendi pazar ve nüfuz alanı altındaki ülkeleri ilk etapta belli bir uyum içine sokup, var olan çelişkileri kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak durumundadır.

1967'den beri İsrail; Suriye, Ürdün, Mısır ve Lübnan topraklarının belli bölümlerini işgal altında tutmaktadır. Bu durumda ABD'nin çabası işte bu çelişkiyi kendi lehine çözüp bu pazarları sömürmektir.

Diğer taraftan ABD emperyalizmi bu anlaşmayla birlikte tahakkümü altındaki ülkeleri askeri ve ekonomik olarak milyarlarca dolarla destekleyeceğine dair söz vermektedir.

Mesela Mısır ve İsrail'e 5 milyar dolar verecek, Ürdün'e 1.7 milyar dolar akıtacaktır. Yani anlaşmanın diğer yönü de budur. Anlaşma ABD emperyalizmine yatırım için pazar yaratmaktadır. Dikkat edilecek olursa 'barış'ın sadece kâğıt üzerinde olduğu açığa çıkar.

Çünkü ABD'nin bu anlaşma dolayısıyla Mısır ve İsrail'e verdiği 'yardım'ın başında en modern silahlar gelmektedir. Yani ABD emperyalizmi 'barış'ı sağlama adına Orta-Doğu'yu bir barut fıçısı haline getirmekte, 'barış' adına savaş kışkırtıcılığı yapmaktadır.

Siyonist İsrail devleti ve emperyalist uşağı Arap devletlerinin baş sorunlarından birisi Filistin meselesidir. Bu mesele başta 'İsrail devleti'nin varlığını devamlı tehdit etmektedir. Filistin kurtuluş hareketi Arap ülkelerindeki hakim sınıflar için de önemli bir sorundur. Çeşitli Arap ülkelerindeki halkların devrimci mücadelelerine önemli bir etki yapmaktadır. Tüm Arap gericiliği Filistin halkının devrimci mücadelesinin kendi ülkelerindeki sınıf mücadelesinin kendilerine karşı yönelmesinden korkmaktadırlar.

İşte bu yüzden ABD emperyalizmi Filistin devrimini 'boğmayı' amaçlamaktadır.

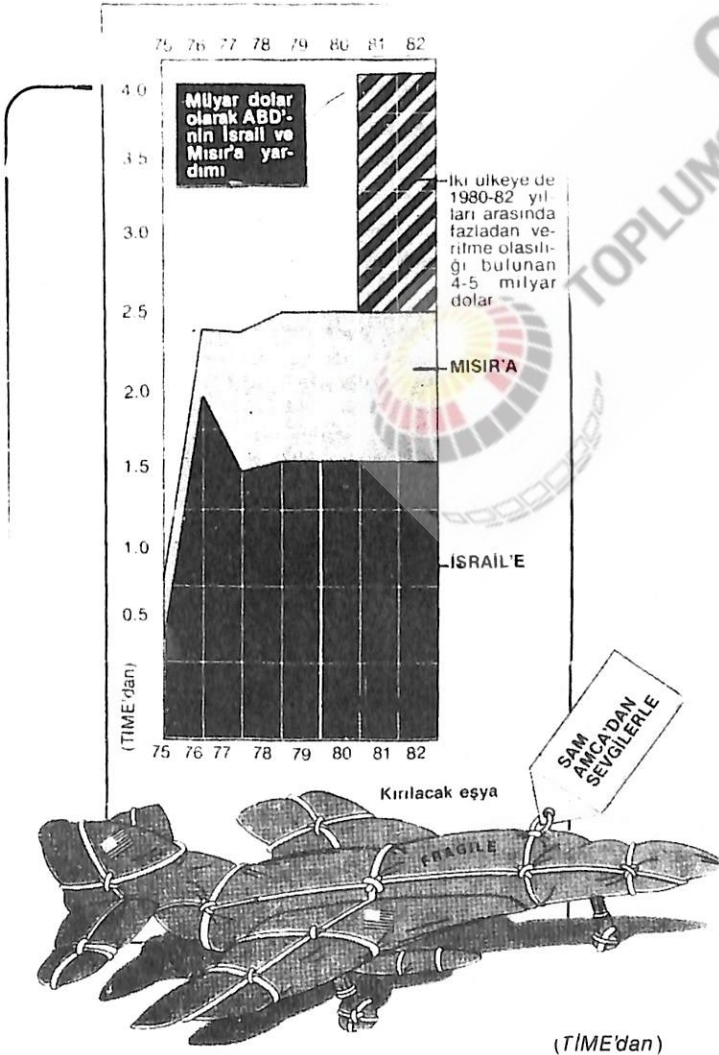
Siyonist 'İsrail devleti'nin durumu na gelince:

Bu arkçı siyonist 'İsrail devleti' Filistin halkının karları ve toprakları üzerinde kurulmuştur. Siyonistler Filistin halkının devrimci mücadelesini kendi varlığını koruyabilmek için 'yoketmeyi' amaçlamaktadırlar.

Siyonistler bir yandan barış çılgınlıkları atarken, mazlum Filistin halkının kamplarına en modern silahlarla saldırmaktadırlar. 'Barış' anlaşmasından bu yana güney Lübnan'daki Filistin kampları sürekli bombardmana tutulmaktadır.

Siyonistler Orta-Doğu'da ABD emperyalizminin jandarmalığını yapmakta, etraftaki Arap ülkelerinin topraklarını işgal altında tutmaktadırlar. Bu topraklar için anlaşmalar sürerken siyonistler diğer taraftan işgal altındaki topraklar üzerinde hızla yerleşme merkezleri, askeri üsler kurmakta, savaş hazırlanmaktadırlar.

Siyonistler Orta-Doğu'da gelişecek devrim hareketlerinin bastırılmasında baş rolü oynamaya adaydır. Esas olarak ABD ve Batı Alman emperyalistlerinin 'yardımları' ile önemli bir güce sahiptirler. Etrafı emperyalizme bağımlı devletler tarafından çeşitli çelişkilerden dolayı düşmanca çevrilmiştir. Bu yüzden ilk etapta ABD'ye uşaklık eden devletlerle en az tavizi ve-

rererek anlaşmak İsrail'in işine yara - maktadır.

Bu durumda stratejik olarak Mısır'- dan bir tehlike gelmesini azaltmaya çalışırken, kuzeyden (Lübnan'dan) ve Ürdün'den gelecek saldırıları asgariye indirmeye çalışmaktadırlar.

Güney Lübnan'da Binbaşı Haddad ön - derliğinde Hristiyan milisleri tara - fından 'bağımsız' bir Lübnan kukla devletinin ilanı, tamamıyla siyonist - lerin bir işidir.

Mısır ise bugün ekonomik ve siyasi krizlerin girdabına girmiş durumdadır. Mısır hakim sınıfları bir yandan ABD ve Batı Alman emperyalistlerinin çı - karlarını garantiye almayı planlarken, karşılığında kendileri için tayin edi - ci olan içinde bulundukları krizler - den kurtulmak için emperyalist serma - yenin Mısır'a akmasını amaçlıyorlar. Bu konuda ABD Mısır'a 2 Milyar dolar vaad etmiştir. Mısır bu anlaşmayla Batı Alman emperyalistlerinin yatı - rımlarını da garantiye almıştır.

Uşak Sedat için diğer taraftan ö - nemli olan bir konu siyasi olarak halkı peşine takmaktır. Uşak Sedat bu konuda 'barış' çılgınlıklarıyla hal - kı peşine takmayı başarmıştır.

Ürdün ve Suudi Arabistan'ın durumu Mısır ve İsrail'e nazaran belli fark - lılıklar göstermektedir.

Ürdün'ün batı yakası ve Kudüs siyo - nist işgal altındadır. Ürdün bu top - rakları geri istemektedir. Ama ABD emperyalizminin çıkarları bu çelişme - nin şu veya bu şekilde çözümünü ge - rektiriyor. ABD çekingen de olsa İs - rail'in işgal ettiği toprakların Ür - dün'e verilmesi taraftarıdır. Ürdün için önemli bir sorun da Filistin so - runudur. Faşist kral Hüseyin Filis - tin halkının çıkarlarını 'savunmak' la sahtekârlık yapmaktadır. Pratik - tam tersidir. Geçmişte Ürdün binler - ce Filistinliyi, Filistin kurtuluş hareketinin Ürdün sınıf mücadelesiy - le birleşmesini önlemek için kahpece katletmiştir. Ürdün bizzat savaşa ha - zırlanmaktadır ve ABD'den 1.7 Milyar dolar değerinde en modern silahlarla donanıyor.

Suudi Arabistan ise Arap ülkeleri içinde petrol bakımından en zengin ülkedir. Suudi Arabistan' ın hemen bütün Arap ülkeleri ile ilişki - si vardır. Emperyalist bir güç olma -

masına rağmen, bütün Arap ülkelere sermaye yatırımında aracı rolü oyn a - maktadır.

Suudi Arabistan'ın Mısır'dan FKÜ'- ye kadar bütün Arap devletlerinde as - keri ve ekonomik yatırımları vardır. Bu durumda 'barış'ı reddetme konusun - da Arap ülkeleri çoğunluktadır. Bü - tün Arap ülkelerini Mısır ve İsrail' e feda etmek Suudi Arabistan'ın işi - ne gelmemektedir. Ama bu tavrıyla AB D efendilerine ters düşmektedir. Bu yüzden orta-yolculuk yapmaktadır.

Esas olarak Rus sosyal emperyaliz - minin etkinliği altındaki Suriye, I - rak ve Libya'ya gelince:

Suriye'ye ait olan Golan tepeleri ha - len İsrail'in işgali altındadır. Su - riye güney Lübnan'ın doğu yakasını işgal altında tutmaktadır, ve bugün - kü konumuyla Rus sosyal emperyalizmi - nin en önemli dayanağıdır. Orta-Doğu da Büyük Suriye hayalleri içindedir. Rus sosyal emperyalizmi Orta-Doğu'da ki etki alanını genişletebilmek için Suriye'ye askeri-ekonomik yığınak yapmaktadır. Filistin halkının güya en tutarlı savunucusu gibi görünen Rus sosyal emperyalizminin uşağı Asad defalarca Filistin halkını katletmiş - tir. Irak ise bizzat Irak'ta yaşayan Kürt millete zulmetmektedir. Nasıl olur da Kürt milletin kendi kaderi - ni tayin etme hakkının azılı düşman - larından olan emperyalist uşakları Filistin halkının kendi kaderini ta - yin etme hakkını savunabilir?

Toparlayacak olursak:

Ne batılı emperyalist büyük güçler ve onların Orta-Doğu'daki uşakları, ne de sosyal emperyalistler ve uşakları Fi - listin halkının kendi kaderini tayin hakkına ve bu uğurda yürütülen mücade - leye tahammül edememektedirler. Onla - rın asıl amacı Orta-Doğu'daki pazarla - rı, nüfuz alanlarını, ucuz işgücünü ve petrol yataklarını ele geçirmektir.

Şurası da gayet açıktır ki Rus sos - yal emperyalizmi Filistin kurtuluş ha - reketine maddi destekte bulunmakta, Fi - listin halkının mücadelesini satın al - maya çalışmakta ve bunu belli ölçüde başarmaktadır. Rus sosyal emperyalist - leri Filistin davasını kendi hegemon - yacı siyasetleri için bir araç olarak kullanmaya çalışmaktadır. Bu bakımdan Rus sosyal emperyalistlerinin ABD ve diğer batılı emperyalist büyük güçler - den zerrece farkı yoktur.

«ÖZERKLİK»

Amerikan emperyalizmi, siyonist 'İsrail devleti', ABD emperyalizminin uşağı Mısır devleti Filistin halkının kaderini Filistin halkının özgür iradesi olmadan tayin etmeye çalışmaktadırlar. Nasıl olur da Filistin halkını 1. Dünya savaşından önce başlayarak günümüze kadar canlarından, evlerinden barkından, çoluğundan çocuğundan eden; çeşitli katliamlarla Filistin'den sürüp atan; Filistin toprakları üzerinde çeşitli emperyalistlerin desteği ile siyonist ırkçı faşist 'İsrail devleti'ni kuran siyonistler Filistin'in geleceği üzerine fikir yürütebilirler? Bu siyonistler olsa olsa Filistin halkını tarih sahnesinden silmek için fikir yürütürler!

İşte ABD emperyalistlerinin, siyonistlerin ve uşak Sedat'ın Filistin halkı için 'çözümü'; Gaza, Batı Şeria, Doğu Kudüs'te yaşayan Filistinlilere 'özgürlük' verilmesi. Hangi anlamda 'özgürlük' verilmesi? Sadece bu topraklar üzerinde yaşayan Filistinlilerin bölgesel yönetimlere siyonistlerin kontrolü altında katılması...!

İrkçı siyonist Begin, "Bu topraklar İsrail'in kutsal topraklarıdır", "Hele hele Kudüs'ün geri verilmesi asla düşünülemez", "Kudüs sonsuza dek kutsal şehrimiz olarak kalacaktır", "Biz Gaza ve Batı Şeria'da asla toprak veremeyeceğiz. Bunu yapmak Filistinlilere toprak vermek ve devlet kurmak anlamına gelmektedir", diye demeçler vermektedir. Sedat ise "Kudüs'ün geri verilmesi düşünülemez" diyor.

Siyonistler "Biz Filistin diye bir şey tanımıyoruz" demektedir. "Biz bu anlamaya başlarken, Batı Şeria ve Gaza'daki bu topraklara değil, bu topraklar üzerinde yaşayan bütün insanlara 'özerklik' (bölgesel yönetim) düşünüyoruz" demektedirler.

Emperyalistlerin, siyonistlerin ve uşaklarının Filistin için getirdikleri "çözüm" budur. Sadece bu bölgede yaşayan Filistinlilerin, İsrail silahları altında bölge yönetimlerine katılmaları.

Halbuki tarih ve sınıf mücadelesi bunun böyle olmadığını gösteriyor.

Tarih Filistin halkının yarım asırdan fazla bir zamandan beri çeşitli emperyalist güçlerin desteğindeki siyonistler tarafından, kendi vatanları olan Filistin'den sürüldüğünü; Filistin halkının defalarca katledildiğini; milyonlarca Filistinlinin kanlarının Filistin uğruna aktığını; Filistin halkının komşu Arap ülkelerinde Getto tipi kamplarda zorla açlık, sefalet, yokluk içinde yaşatıldığını; bu kampların faşist siyonistlerce defalarca yerle bir edildiğini; emperyalist uşağı Arap devletlerinin Filistin halkını siyonistler gibi katlettiklerini; ama Filistin halkının bütün bunlara karşı direndiğini, örgütlendiğini ve silaha sarıldığını; bağımsız ve demokratik bir Filistin için kahramanca mücadele ettiğini yazıyor.

Filistin halkı örgütlü mücadelesini 1960'lardan beri sürdürmektedir.

Tüm emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerin ve Arap gericiliğinin Filistin konusunda birleştiği tek nokta vardır. O da siyonist 'İsrail devleti'nin üzerinde kurulduğu Filistin toprakları üzerinde Filistin halkının bağımsız ve demokratik Filistin'ini asla istemedikleridir.

Ama Filistin halkı bağımsız demokratik Filistin'i er geç proletarya önderliğinde yaratacaktır.

Bu gerçekten oldukça zor bir olaydır. Gerçek ve kalıcı barış ancak Orta-Doğu'da İsrail proletaryası ve Orta-Doğu'daki çeşitli Arap ülkeleri proletaryasının önderliğindeki devrimlerle emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe indirilecek darbelerle olacaktır.

KAHROLSUN SİYONİZM !

KAHROLSUN EMPERYALİST "ÇÖZÜM" PLANLARI !

**YAŞASIN İŞÇİ SINIFI ÖNDERLİĞİNDE
FİLİSTİN, İSRAİL VE ARAP HALKLARININ
DEVİRİM MÜCADELESİ !**

**KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL
EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK !**

AFGANİSTAN

Genel Afganistanlı Öğrenciler Birliği GUAFS'ın 27 Nisan Cumartesi günü Bonn da düzenlediği yürüyüşte Afganistan - daki sosyalfaşist Terak i rejimi protesto edildi.

6 Nisan tarihinde Bonn'daki Afganistan Büyükelçiliği ni iki saat işgal eden GUAFS üyesi öğrenciler yaptıkları basın toplantısı ile de Afganistan'da yürütülen sosyalfaşist kitle katliamlarını, siyasi tutuklamaları geniş olarak kamuoyuna duyurdular. Bonn'daki Büyükelçiliğin ajanlık görevini teşhir ettiler.

Çok sayıda ATÖF ve ATİF üyesinin de katıldığı yürüyüşe 400'e yakın çeşitli milliyetlerden devrimci ve demokratlar katıldı. Yürüyüş boyunca siyasi tutuklamaları, kitle katliamlarını, sosyalfaşist Terak i rejimini, Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan'daki azgın sömürü ve baskılarını protesto eden sloganlar haykırıldı. Emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadele azmi bilendi, enternasyonal dayanışmanın önemi vurgulandı. Yürüyüş sonunda yapılan mitingde, GUAFS adına konuşan ar-

kadaş; sosyal faşist rejimin katliamlarını, 60 civarındaki siyasi tutuklulara yapılan işkenceleri, şehirlerin Rus savaş uçakları tarafından havadan bombalandıklarını belirtti. Ayrıca konuşmasında Afganistan halkının işçi sınıfı önderliğinde yürüttüğü silahlı mücadelenin kirlardan şehirlere doğru geliştiğini vurguladı. Mitingde ikinci ve son konuşmayı TÖK-YD Örgütlenme Komitesi adına yapan arkadaşın konuşmasının bir bölümünü yayınlıyoruz :

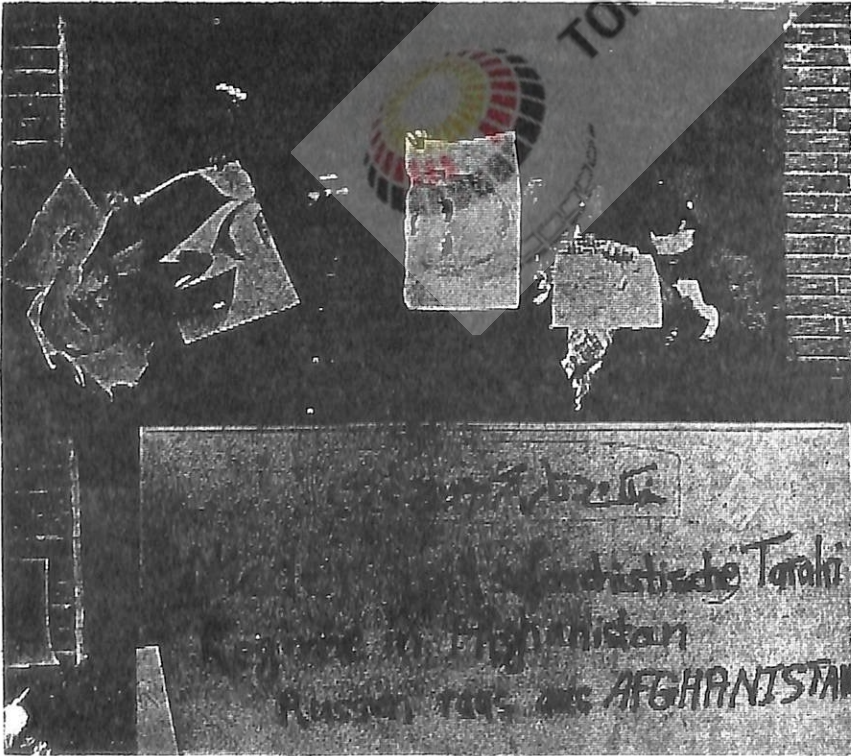
Demokratlar, Devrimciler ;

Sizleri TÖK-YD Örgütlenme Komitesi adına devrimci bir saygıyla selamlar , haklı mücadelenizde sizlerle omuz omuza olduğumuzu bildiririz.

Rus sosyal emperyalizminin Afganistan'daki uşakları aracılığı ile gerçekleştirdiği kanlı darbenin üzerinden bir yıl geçmiştir. Bu darbe sonucu başa gelen sosyal faşist diktatörlük, efendileri adına Afganistan halkının azgınca sömürülmesi, ülke zenginliklerinin talan edilmesi için her türlü muhalefeti kanla bastırmakta , halk üzerinde kanlı terör estirmektedir. Onbinlerce insan katledilmiş ve 60 000 insan tutuklanmıştır. Afganistan halkının devrimci evlatlarına akla gelmedik işkenceler edilerek faşizme ve emperyalizme karşı mücadeleleri bastırılmaya çalışılmaktadır.

Fakat Afganistan halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini Rus sosyal emperyalizminin sosyal faşist uşakları da engelleyemeyecektir. Afganistan halkı kanlı diktatörlüklerini silah zoruyla kabullendirmeye çalışan sosyal faşist saltanatının silah zoruyla yıkılacağını her geçen gün kendi pratiğinde daha iyi kavramaktadır. İşçi sınıfı önderliğinde silaha sarılan Afganistan halkı her türden emperyalizme ve onların yerli uşaklarına Afganistan'ı mezar edecek, kendi kaderini kendi eline mutlaka alacaktır. Bu haklı mücadelenizde, sizinle aynı kaderi paylaşan Türkiye halkı ve onun gençliği sonuna kadar omuz vermesi kendine enternasyonalist bir görev sayar.

- YAŞASIN AFGANİSTAN VE TÜRKİYE HALKLARININ KARDEŞLİĞİ !

BÜYÜKELÇİLİĞİN İŞGALİ !

UGANDA

Uganda dünyanın 7. en büyük kahve üreticisidir. Hemen tamamıyla bir tarım ülkesidir. Kahveden başka çay, şeker, pamuk başlıca ürünlerdir. En fazla ticaret yaptığı ülkeler ABD, Japonya, Britanya ve Batı Almanya'dır.

İdi Amin 1971'de iktidara geldikten sonra ekonomi bütünüyle iflas etmiştir. Kahve üretimi %30, çay %32, pamuk %50 ve şeker %60 düşmüştür. Enflasyon hızı yılda %70'e varmıştır. Karaborsa büyük boyutlara ulaşmıştır.

Uganda halkı bir yumurta için 50 cent, 1 kilo şeker için 10 dolar, 1 kilo tereyağı için 20 dolar ödemek zorundadır, bunu da yılda ortalama 150 dolar kazançla yapması gerekmektedir.

Tanzanya silahlı kuvvetlerinin desteğindeki Ugandalı sürgünler 10 Nisan günü Uganda'nın başkenti Kampala'yı ele geçirerek İdi Amin'i devirdiler. Burjuva basın bunu bir dram-güldürü - nün son perdesi gibi sunmuştur. İdi Amin'i kâh deli bir kral gibi, kâh bir paranoyak gibi gösteren burjuva basın bu dramın ardındaki acı gerçekleri saklamıştır: Uganda halkı için 8 yıllık baskı ve terör, 8 yıllık ekonomik çöküntü ve sefalet rejimi.

1893'ten beri İngiliz idaresinde bulunan Uganda 1962'de "siyasi bağımsızlık"ına kavuşmuştur. İngiliz sömürgecilerinin onayıyla Cumhurbaşkanı olan Dr. Milton Obote 1966'da Anayasayı askıya almış, tüm muhalefet partilerini yasaklamış ve baskı mekanizmasını, özellikle gizli polis teşkilatını güçlendirmiştir.

Obote giderek bazı yabancı, özellikle de İngiliz şirketlerini devletleştirmiştir. İngiltere'nin Güney Afrika ya silah satımına karşı çıkmıştır. İngiliz gizli servisi, kendilerine baş ağrısı olan bu kişiyi alaşağı etmek için çabucak harekete geçmişler ve bir darbe ile, devletleştirmenin yavaşlatılmasını isteyen bir uşağı - İdi Amin'i - başa geçirmişlerdir. (1971)

İdi Amin İngiliz emperyalizmine yabancı birisi değildir. 21 yaşında İngiliz sömürge ordusuna girmiş ve İngiltere'de Kurmay okulunda eğitim görmüştür. 1962'de bağımsızlık ilanından sonra Uganda ordusunda Personel Şefi olmuştur.

Amin başa geçtikten sonra kendisi - nin büyük "anti-emperyalist", "anti-siyonist" olduğu imajını yaratmaya çalışmıştır. Gerçekte İdi Amin'in anti-siyonistliği bir taraftan ırkçılığa (tüm Musevilere karşı olmaya, Hitleri övmeye) varmış, diğer taraftan da Arapların petrol dolarlarını kendisine akıtmaya yaramıştır. Onun anti-emperyalistliği ise dikkatleri ülke içinde süregiden baskı rejiminden başka yere çevirmek için bir alet olmuştur.

Emperyalistlerin maşası olan İdi Amin içte müthiş bir baskı rejimi sürdürmüş, en ufak muhalefete dahi göz yummamıştır. 8 yıllık terör rejimi sırasında katledilenlerin sayısı 300 000 den milyonlara varmaktadır. Emperyalistler bu faşist rejimi desteklemekte hiçbir tereddüt göstermemişlerdir. İngiliz emperyalistleri Amin'e Harrier uçakları satarken, ABD emperyalistleri de 1970'lerden itibaren etkinlik kazanmaya başlamışlardır. İdi Amin Rus sosyal emperyalistleriyle de anlaşma yoluna gitmiştir. "Sovyetler Birliği" Amin için yeni bir askeri donatım kaynağı olmuştur.

İngiliz emperyalistleri bir taraftan Amin rejimine karşı çıkıyor görünüyor, öte taraftan Amin'in uçakları her ay bir uçak dolusu lüks tüketim maddesini Uganda'ya taşımışlardır. Kendi yatırımlarını korumak için büyük vurdumduymazlıkla olmadık hakaretlere (İdi Amin'in Kraliçenin yatağını paylaşmak istemesi gibi) katlanmışlardır.

İdi Amin'in iktidardan devrilişinden sonra başa geçen "Uganda Ulusal Kurtuluş Cephesi" adlı kukla teşkilat tıpkı Vietnam sosyal faşistlerinin desteğiyle Kamboçya'yı ele geçiren kukla "Kamboçya Ulusal Kurtuluş Cephesi" gibi iktidarı almadan birkaç ay önce kurulmuştur. İçinde akademikleri, iş adamlarını, eski ve yeni politikacıları barındırmaktadır. Esas olarak Uganda'daki en büyük aşiretlerden - Baganda ve Acholi aşiretlerinden - oluşmaktadır. Başlı Baganda'lı profesör Yusuf Lule çekmektedir.

Yeni cumhurbaşkanı adaylarından en önemlisi Amerika'da tahsil görmüş, bir Amerikalı ile evli olan, Acholi aşiretinden bir dişcidir. Kurulan hükümet batılı emperyalist güçlerin, bilhassa

arkası sh. 39'da

Devrim Şehitlerinin gerçek sahibi işçi sınıfı

önderliğinde emekçi halkımızdır

1960 yılları ülkemizde sınıf mücadelesinin yükseldiği yıllardı. Halkımızın sömürü ve zulme karşı mücadelesi gelişmekteydi. Emperyalizme uşaklık eden komprador patronlar ve ağalar ve onların devleti, halkımızın emperyalizme, feodalizme ve komprador kapitalizmine karşı gelişen mücadelesini bastırmak için halka azgınca saldırıyordu. Halkın mücadelesini durdura - bilmek için özellikle halka kurtuluş yolunu gösteren devrimcilere saldırıyorlardı.

1960'larda yükselen devrimci mücadele 1968 Temmuz'unda ilk şehidini verdi. Vedat Demircioğlu 6. Filo'ya karşı yapılan gösteriden sonra polis tarafından İstanbul Teknik Üniversitesi yurdunun penceresinden atılarak öldürüldü.

1969'da polis ve sivil faşistler 6. Filo'ya karşı yürüyüş yapan kitleye saldırdı. Bu saldırıda devrim iki şehit daha verdi. Gelişen mücadeleyle beraber hakim sınıfların katlet - tikleri devrimcilerin sayıları da artıyordu. 1968'den 1971 12 Mart'ına kadar katledilen devrimcilerin sayısı 50'yi buldu.

1970 yıllarında mücadele iyice saf larını ayırıyordu. Bir tarafta emekçi halk sınıflarından devrimciler, diğer tarafta komprador patron ve ağaların devleti vardı. Devrimciler emperyalizme bağımlılık zincirinin kırılması, feodalizmin tasfiyesi için savaşıyorlardı. Kürt milleti üzerinde uygulanan azgın milli zulmü ortadan kaldırmak için çarpışıyorlardı. Bağımsız ve demokratik bir Türkiye için halkı örgütlemeye çalışıyorlardı.

1971 yılı başlarında devrimci fikirlerin halk kitleleri içinde yayılıp hakim sınıfları tehdit eder hale gelmesi sonucu, hakim sınıflar 12 Mart 1971 darbesi ile askeri faşist diktatörlüğü uygulamaya giriştiler.

Darbe doğrudan halkın yükselen devrimci mücadelesini hedef almıştı. Açık askeri faşist diktatörlük, halka ve özellikle de devrimcilere ve devrimci örgütlere karşı azgın saldırıya girişti. Türkiye halkı birçok yiğit evladını şehit verdi. Birçok devrimci sokak ortalarında kurşunlandı, idam edildi, tuzaklara düşürüldü, kal leşçe katledildi.

Türkiye emekçi halkının çıkarlarını savunan birçok yiğit devrimci ve Türkiye proletaryasının önderleri hakim sınıflarca hunharca katledildiler. 12 Mart döneminde Mahir ÇAYAN'lar, Deniz GEZMİŞ'ler, İbrahim KAY - PAKKAYA'lar, Ali Haydar YILDIZ'ların katledilmesi gibi geçtiğimiz yıllarda da Pir Ahmet SOLMAZ'lar, Mehmet Zeki ŞERİT'ler, Cemil OKA'lar, Selahattin DOĞAN'lar ve birçok devrimci hakim sınıflarca katledildiler.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, komprador patron-ağa devletine karşı mücadelesi devam ettiği müddetçe daha pekçok şehit vereceğinin bilincindedir. Türkiye halkının devrim mücadelesinde şehit düşen tüm devrimcilerin gerçek sahibi proletarya önderliğinde Türkiye halkıdır. İşçi sınıfı emekçi halkı kendi önderliği altında örgütleyerek komprador patron-ağa devletini yıkıp proletarya önderliğinde Demokratik Halk İktidarını kurma mücadelesinde devrim şehitlerinin öcünü hakim sınıflardan alacaktır.

Her zaman halkımız tarafından saygıyla anılan yiğit devrim şehitlerini halkımız mücadelesinde ölümsüzleştirilecektir ve onlara şöyle seslenecektir :

"SİZ Kİ CANINIZI VERDİNİZ HALKIMIZ İÇİN,
SİZ Kİ HER ŞEYİNİZİ VERDİNİZ BU KAVGA UĞRUNA,
GÖĞSÜMÜZDE ONURLA DALGALANAN KAVGANIN BAYRAĞINA SİZ Kİ KIZIL RENGİNİ VERDİNİZ.
EY, ÖLÜMSÜZ HALKIMIZ İÇİN TOPRAĞA DÜŞENLERİMİZ,
EY, YÜCE OĞULLARI HALKIMIZIN,
GURURLA VE SABIRLA DİNLENİN ŞİMDİ KAVGANIZI SÜRDÜRÜYOR EMEKÇİ HALKIMIZ !"

Bu nedenle bu yazımızda; hakim sınıflar tarafından 30 Mart 1972'de Kızıl dere'de katledilen Mahir ÇAYAN ve arkadaşlarını, 6 Mayıs 1972'de darağacında son nefesini veren Deniz GEZ -

MİŞ, Yusuf ASLAN ve Hüseyin İNAN'ı , onlardan 1 yıl sonra 18 Mayıs 1973' de komprador patron-ağaların faşist işkencecileri tarafından hunharca katledilen İbrahim KAYPAKKAYA'nın mücadelesi ve hakim sınıflar karşısındaki tavrını ortaya koyarak, onların şahsında tüm devrim şehitlerini anacağız.

YİĞİT DEVRİM SAVAŞÇISI MAHİR ÇAYAN VE 9 ARKADAŞI KIZILDERE'DE HUNHARCA KATLEDİLDİ.

Yıl 1972, 30 Mart ... Kızıldere faşist namlularla dört bir yandan kuşatıldı. Mahir ÇAYAN, Cihan ALPTEKİN , Ertan SARUHAN, Sinan Kazım ÖZÜDOĞRU, Sebahattin KURT, Hüdaî ARIKAN, Ahmet ATASOY, Ömer AYNA, Nihat YILMAZ ve Saffet ALP Kızıldere'de son nefeslerine dek yiğitçe direndiler. Kızıldere'de hakim sınıflar tarafından hunharca katledilen 10 yurtsever, halkımızın kurtuluşu için mücadelede, faşist namlulara korkmadan göğüs açtılar, hiçbir zaman kendi çıkarlarını düşünmediler.

MAHİR ÇAYAN

Mahir Çayan 14 Ağustos 1945 yılında Samsun'da doğdu. Orta öğrenimini bitirdikten sonra Siyasal Bilgiler Fakültesine girdi. Öğrenci gençliğin yürüttüğü anti-emperyalist, anti-fa-

şist mücadelede ön saflardaydı. 1968'lerde Türkiye İşçi Partisi'ne karşı verilen mücadelede devrimci saflarda yer aldı. 1970'lerde DEV-GENÇ içerisinde yetişen Mahir Çayan, ülkemizin emperyalizme bağımlılık zincirinin kırılması yönünde mücadelesini yoğunlaştırdı.

Mahir Çayan teorik araştırma ve incelemelere de önem verdi. Türkiye devrimi üzerine görüşlerini, AYDINLIK SOSYALİST DERGİ, TÜRK SOLU, KURTULUŞ, vs. gibi dergilerde yazdığı yazılarda ortaya koydu. "Aydınlık Sosyalist Dergi'ye Açık Mektup" adlı yazısıyla Mihri Belli'den ayrılışını vurguladı. Mihri Belli ile olan bağını kopardı.

Bu görüşler daha sonra THKP-C (Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi)'nin kurulmasında temel alındı.

THKP-C'nin kuruluş çalışmalarında yer alan Mahir Çayan, 16 Kasım 1971'de 3 arkadaşıyla birlikte İsrail Baş konsolosu Ephraim Elrom'u rehin aldı. Tutuklu bulunan arkadaşlarını kurtarmak istiyordu. İstekleri yerine getirilmediğinden 22 Mayıs 1971'de Elrom'u cezalandırdılar. Faşist diktatörlük, Elrom'un ölümü üzerine Mahir ve arkadaşları etrafındaki çemberi iyice daralttı.

Bu çemberi yaramayacaklarını anlayan Mahir Çayan ve Hüseyin Cevahir ,

MAHİR ÇAYAN VE 9 ARKADAŞI...

Maltepe'de bir Binbaşı'nın evine girerek, 15-16 yaşlarındaki Sibel'i beraberlerinde tuttular. Ev, faşist diktatörlüğün vurucu timlerince kuşatıldı. O günlerde, 31 Mayıs 1971'de radyodan Nurhak'ta Sinan Cemgil ve arkadaşlarının faşist namlular tarafından hunharca katledildiğini duyan Mahir ve Hüseyin bağımsızlık ve özgürlük marşları söyleyerek balkona çıktılar. Kollarını açarak "YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE, KAHROLSUN EMPERYA - LİSTLER" diye haykırdılar. Mahir Çayan balkondan halka "YOKSUL HALKIMIZ İÇİN DÖĞÜŞÜYORUZ. SİZİN İÇİN, SİZLER VE ÇOCUKLARINIZ İÇİN. BAĞIMSIZ TÜRKİYE İÇİN!" diye seslendi.

Faşist diktatörlüğün saldırısı sonucu Hüseyin Cevahir öldürüldü, Mahir Çayan ise yaralı olarak yakalandı. Maltepe askeri cezaevine konan Mahir'in sıkıyönetim mahkemelerince idamı istendi.

1 Aralık 1971'de Mahir Çayan, idamı istenen Ulaş BARDAKÇI, Cihan ALPTEKİN, Ziya YILMAZ ve Ömer AYNA İstanbul Maltepe cezaevinden tünel açarak kaçmayı başardılar.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan o günlerde idam edilecekti. Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını kurtarmak isteyen Mahir Çayan, 28 Mart 1972'de Ordu'nun Ünye ilçesinde görevli radar teknisyeni 3 İngiliz askerini rehin aldı. Rehinleriyle birlikte Kızıldere'ye gelen Mahir Çayan ve arkadaşları Deniz Gezmiş'in arkadaşlarıyla buluştular.

Bunu haber alan hakim sınıfların ordusu, Kızıldere'yi havadan ve karadan kuşattı. Teslimiyeti reddeden Mahir ve 9 arkadaşı "DÖNMEYE DEĞİL, ÖLMEYE GELDİK" diyerek kanlarının son damlasına kadar çarpışmayı seçtiler. Yanlarında esirleri olduğu halde Mahir Çayan ve arkadaşlarının bulunduğu kerpiç yapı, faşist namlularla 10 yurtseverin ve esirlerin mezarı hali ne geldi. Kızıldere'de ölümü seçen 10 yurtseverin kararlı direnişi, halkımızın mücadelesinin bir parçasıydı. Mahir Çayan ve arkadaşları halkımızın saflarında mücadele ettiler. Kompador patron-ağa devletinin sömürü, zulüm ve işkencesinin son bulması için mücadelelerinde faşist namluların hedefi oldular.

1972 yılının 6 Mayıs'ında Türkiye halkı üç yiğit evladını, üç devrim savışçısını yitirdi. 1972 yılının 6 Mayıs'ında dünya haber ajansları, Türkiye'de üç idam hükmünün infaz edildiğini haber veriyordu. İdam edilenler Deniz GEZMİŞ, Yusuf ASLAN ve Hüseyin İNAN'dı.

D E N İ Z G E Z M İ Ş

Deniz Gezmiş 1947 yılında Sivas'ta doğmuştu. Daha orta öğrenimi sırasında devrimci fikirlerle temasa gelmiş ve devrimci faaliyetlere başlamıştı. Sivas lisesinden de bu yüzden sürülmüştü. Daha sonra İstanbul'a gelmiş ve Türkiye İşçi Partisi (TİP) üyesi olarak bazı eylemlere katılmıştı. Ama süreç içerisinde TİP'in pasifist ve revizyonist çizgisini kavramıştı.

Deniz Gezmiş 1965'de İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesine kaydoldu. Gençlik hareketleri içinde kısa zamanda bu hareketlerin öncüsü olarak ortaya çıktı. 1968'de üniversite işgalinde en ön saflardaydı. Aynı yıl AYSEK toplantısında Amerikancı faşist AP hükümetinin Milli Eğitim bakanı Seyfi Öztürk'ü protesto ettiği için tutuklandı.

Amerikan.6. Filo'sunun Türkiye'ye gelişinde TİP'in gençlik içindeki takipçilerinin kurduğu barikatları aşarak, Amerikalı Coni'leri Dolmabahçe'de karaya çıkarmayan gençliğin anti-emperyalist mücadelesinin en önünde idi.

İstanbul'da revizyonist TİP kliğinin elinde olan Fikir Kulüpleri Federasyonu'na karşı Devrimci Öğrenciler Birliği (DÖB)'ü kuranların başında yine Deniz Gezmiş vardı.

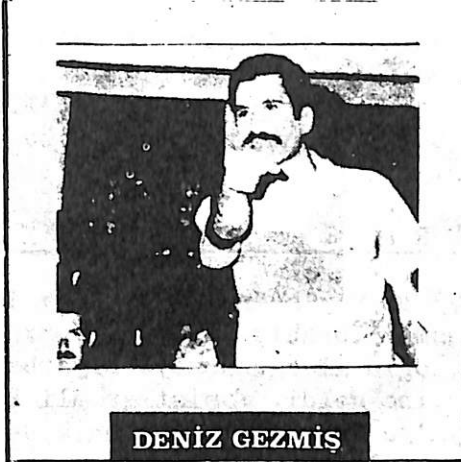
1969 üniversite işgalinde Deniz Gezmiş yine en ön saflarda idi. Deniz Gezmiş daha sonra Filistin'e gitti. Orada devrimci tavrı ve yiğitliği ile kısa zamanda kendini sevdirdi. Döndükten sonra yakalandı ve tutuklandı. Serbest bırakıldıktan kısa bir süre sonra yine tutuklandı, Bursa cezaevinde 9 ay tutuklu kaldı.

Daha sonra Ankara'ya giderek Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan ile birlikte THKO (Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu) adlı örgütün kurulması çalışmalarına katıldı. Bu örgütün eylemlerine katıldı.

12 Mart'tan sonra halka ve devrimcilere karşı girişilen saldırı kampanyası sırasında yakalandı.

Hakim sınıfların sıkıyönetim mahkemelerinde idama mahkûm edildi. Deniz Gezmiş bütün hayatı boyunca halkın kurtuluşu için sömürüye ve zulme karşı mücadele etmiş bir devrim savaşçısı idi.

O yakalandıktan sonra da hakim sınıfların baskısına boyun eğmedi. Ölüme giderken babasına yazdığı son mektupta şöyle diyordu:

DENİZ GEZMİŞ

DENİZ GEZMİŞ'İN SON MEKTUBU

"Merkez Cezaevi"

6.5.1972

Baba,

Mektup elinize geçmiş olduğu zaman a ranızdan ayrılmış bulunuyorum. Ben ne kadar üzülmemin dersem yine de üzüleceğinizi biliyorum. Fakat durumu metanetle karşılamamı istiyorum. İnsanlar doğar, büyür, yaşar, ölürlər. Önemli olan çok yaşamak değil, yaşadığı süre içinde çok şeyler yapabilmektir. Bu nedenle ben erken gitmeyi normal karşılıyorum ve baldı ki ben-den evvel giden arkadaşlarım hiç bir zaman ölüm karşısında tereddüt etmemişlerdir. Benim de tereddüte düşmeyeceğimden şüphelen olmasın. Oğlum ölüm karşısında aciz ve çaresiz kalmış değildir. C bu yola bilerek girdi ve sonunun da bu olduğunu biliyordu. Serirle düşüncelerimiz ayrı ama beni anlayacağını tahmin ediyorum. Sadece senin değil, Türkiye'de yaşayan Kürt ve Türk halklarının da anlayacağını inanıyorum.

Cenazem için avukatlarıma gerekli talimatı verdin. Ayrıca savcıya da bildireceğim. Ankara'da ölen arkadaşım Taylan Özgür'ün yanına gömülmek

istiyorum. Onun için cenazemi İstanbul'a götürmeye kalkma. Annemi teselli etmek sana düşüyor. Kitaplarımı küçük kardeşime bırakıyorum. Kendisi ne özellikle tembih et, onun bilim adamı olmasını istiyorum. Bilim ile uğraşsın ve unutmasın ki bilimle uğraşmak da bir yerde insanlığa hizmettir. Son anda yaptıklarımın en ufak bir pişmanlık duymadığımı belirtir, seni, annemi, ağabeyimi ve kardeşimi devrimciliğimin olanca ateşi ile kucaklarım.

oğlum Deniz Gezmiş

Deniz Gezmiş idam sehpasında ise şunları söylüyordu :

"Yaşasın Türkiye Halkının bağımsızlığı ! Yaşasın Marksizm-Leninizmin Yüce İdeolojisi ! Yaşasın Kürt ve Türk halklarının bağımsızlık mücadelesi ! Kahrolsun Emperyalizm !"

Y U S U F A S L A N

Yusuf Aslan 1947 yılında Yozgat'ta doğdu. 1966 yılında ODTÜ'ye girdi. Devrimci fikirlerle burada temasa geldi. Kıbrıs buhranı sırasında Cyrus Vance'in Türkiye'ye gelişinde ilk kez devrimci eyleme katıldı. Yakalanarak tutuklandı. Serbest bırakıldıktan sonra gençliğin devrimci mücadelesinin ön saflarında görev aldı. 1969'da CIA ajanı Komer'in arabasının yakılması eyleminden sonra yeniden tutuklandı. 1969 baharında ODTÜ işgaline yine ön saflarda katıldı. 1970 yılında AID de posunun yakılması üzerine yeniden yakalandı. Ve ağır işkencelere rağmen tek kelime söylemedi.

Aynı yıl Hüseyin İnan'la birlikte Filistin'e gitti. Dönüşünde yine tutuklandı. Yine işkence tezgâhına sokuldu. İşkenceciler Yusuf'tan tek kelime alamadılar. Daha sonra Türkiye

YUSUF ASLAN

Halk Kurtuluş Ordusu adlı örgütün kuruluşunda görev aldı. Bu örgütün eylemlerine katıldı. Deniz Gezmişle birlikte, diğer arkadaşlarına ulaşmak için yolda iken, yaralanarak yakalandı. Faşist sıkıyönetim mahkemelerinde idama mahkum edildi. Yusuf Aslan idam edileceği sabah kendisiyle görüşmeye gelen avukatına :

"Biz inanıyoruz ki, bu mücadele bizim ölmemizle son bulmayacaktır." diyordu

Yusuf Aslan idam sehpasında ise şunları söylüyordu :

"Ben halkımın bağımsızlığı ve mutluluğu için şerefimle bir defa ölüyorum. Sizler, bizleri asanlar, şerefsizliği nizle her gün öleceksiniz. BİZ HALKIMIZIN HİZMETİNDEYİZ ; SİZLERSE AMERİKA NIN HİZMETİNDESİNİZ. YAŞASIN DEVRİMCİLER, KAHOOLSUN FAŞİZM !"

Halkımız yiğit devrim savaşçısı Yusuf Aslan'ı unutmayacak, öcünü mutlaka alacaktır.

H Ü S E Y İ N İ N A N

Hüseyin İnan 1949 yılında Sarız'da doğdu, Kürt ulusundandı. Daha küçük yaşlarda milli baskıya karşı direniş ruhuyla doluydu. 1966'da ODTÜ'ye girdi. Hüseyin İnan 1967 ortalarında devrimci tarzda örgütlenmenin gerekliliğini gördü. Kısa zamanda çok sayıda Marksist eser okudu. Militan bir örgüt kurmak için bazı devrimcilerle temaslar kurdu. 1969 sonlarında bir grup devrimci ile Filistin'e gitti. Dönüşte Diyarbakır'da tutuklandı, sekiz ay hapisle kaldı.

Tahliye olduktan sonra Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluş çalışmalarına katıldı. Şehirde ve kırdaki yapılan eylem hazırlıklarına ve de eylemlere katıldı. Yakalandıktan sonra Türkiye devrimiyle ilgili görüşlerini yazıya döktü. Hüseyin İnan Halk için can pahasına mücadeleye atılmış yiğit bir devrim savaşçısı idi. O halk için

HÜSEYİN İNAN

ölümün yüceliğinin bilincinde bir devrimciydi. Ölüme gülerek ve "Mücadele bizimle bitmeyecek" diyerek yürüdü. Ve idam sehpasında, Hüseyin İnan şunları söyledi :

"Ben hiçbir şahsi çıkar gözetmeden halkımın mutluluğu ve bağımsızlığı için savaştım. Bu bayrağı bu ana kadar şerefle taşıdım. Bundan sonra BU BAYRAĞI TÜRKİYE HALKINA EMANET EDİYORUM. YAŞASIN İŞÇİLER, KÖYLÜLER ve YAŞASIN DEVRİMCİLER. KAHOOLSUN EMPERYA LİZM VE FAŞİZM !"

Deniz, Yusuf, Hüseyin idam sehpasında halkın başeğmezliğinin simgesi olarak dimdik durdular. ONLARIN anısı bugün her zamankinden daha canlıdır.

İ B R A H İ M K A Y P A K K A Y A

1973 18 Mayıs'ında yiğit devrim savaşçısı İbrahim Kaypakkaya'nın babası, oğlu ile görüşmeye Diyarbakır cezaevine geldi. Faşistler Ali Kaypakkaya'ya İbrahim'in kurşunla delik deşik edilmiş, parçalanmış cesedini verdiler.

İbrahim'i arkadaşları en son 16 Mayıs'ta görmüşlerdi. 16 Mayıs'ta İbrahim sorgu için savcılığa götürülmüştü.

Savcılık yaptığı açıklamada İbrahim Kaypakkaya'nın intihar ettiğini söyledi.

Bu faşistlerin sık sık başvurduğu bir metoddur. Onlar devrimcileri işkenci ile öldürürler, ardından intihar etti derler. Haince, kallesçe kurşunlarlar, kaçarken vuruldu derler.

İbrahim Kaypakkaya'nın önderlik ettiği Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist (TKP/ML) adlı örgütün üyesi oldukları gerekçesi ile yargılanan devrimciler bu konuda mahkemeye verdikleri dilekçede şöyle diyorlar :

"İbrahim Kaypakkaya yoldaş bir komünisttir. (...)

O bir komünistin intihar etmesinin korkaklık, proletarya davasına ihanet olduğunun bilincinde olan ve bunu yoldaşlara öğreten bir önderdir.

İntihar, ABD emperyalizminin, onların kompradorlarının ve toprak ağaları kliğinin savcı Yaşar DEĞERLİ'nin iddia ettiği gibi komünistlerin de-

ğil, faşist köpekler, işbirlikçiler ve halk düşmanları gibi korkakların, halkımızın devrimci mücadelesinin za fere yaklaştığı günlerde seçtikleri bir tercih olacaktır. Stalin yoldaş' ın önderliğindeki Sovyet Kızıl Ordu- sunun Berlin'e girdiği gün, gelmiş geçmiş en büyük faşist köpek Adolf HİTLER'di beynine kurşunu sıkan !

İbrahim KAYPAKKAYA yoldaş, Nazi iş kence odalarının tavanına "Unutma ki sen bir komünistsin" diye yazarak, fa lakaya her yatırılışında o yazıyı okuyup, faşist cellatlara karşı direnen DİMİTROV'ların, Naziler tarafından kurşuna dizilirken, Alman askerlerine "Ben sizin kurtuluşunuz için mücadele ettim, siz kurtuluşunuzu öldürüyorsunuz" diye bağırarak Fransız komünisti Georges POLİTZER'lerin, Nazi kurşunlarına karşı korkusuzca göğüs geren Ernest THAELEMANN'ların ve ölümü "Yaşasın Ho Şi Minh" diyerek göğüsleyen Vietnam kahramanlarının, her türlü şart altında son nefesleri ne kadar sürdürdükleri mücadelelerin izleyicisidir.

Ganımı proletaryanın ve halkların kurtuluşuna adanmış komünistler, faşist zulüm ve baskılardan korkarak intihar etmezler. İntihar tercihinin seçecek olanlar bizzat halkın devrimci mücadelesinden korktukları için zulmeden faşist köpeklerdir.

İşte bu somut gerçeklerden ötürü -dür ki, önderimiz İbrahim KAYPAKKAYA yoldaş intihar etmez ve etmemiştir. ÖLDÜRÜLMÜŞTÜR !"

İbrahim Kaypakkaya, işkence altında alınan ifadesinde, devrimci mücadele ye nasıl katıldığını ve mücadelesini şöyle anlatmaktadır :

" Ben yoksul bir ailenin çocuğu olarak, altı yıllık Hasanoğlu İlköğretmen Okulu'nda yatılı olarak okudum. Hasanoğlu'daki başarılı öğrenciliğim nedeniyle Yüksek Öğretmen Okulu'na gönderildim. Bir yıllık hazırlık sınıfında okuduktan sonra İstanbul Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'na ve aynı zamanda İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesine girmiş oldum. Bundan sonra Devrimci gençliğin demokratik ve devrimci eylemlerine katıldım. Devrimci düşüncemi geliştirdim. 1967 yılında 9 arkadaşla birlikte Çapa Fikir Kulübünü kurduk. O dönemde, Fikir

Kulüpleri Federasyonu'nun ve Türkiye İşçi Partisi'nin bir üyesi olarak, onların düzenlediği bütün toplantı, forum, miting ve gösterilere katıldım. 1968 yılında okuldan, gerici yönetim tarafından önce muvakkat ve daha sonra kat'i olarak uzaklaştırıldım. Buna karşı Danıştay'dan yürütmenin durdurulması kararı almama rağmen, okulun faşist yöneticileri, bu karara uymadı. Benim düşünce yapım, katılmış olduğum eylemler ve gençlik örgütündeki çalışmalarım, okuldan uzaklaştırılmamın başlıca sebebi olarak gösterildi. Hatırladığım kadarıyla o zamanlar katıldığım, NATO'ya hayır ve Amerikan 6. Filosunu protesto eylemleri, halk aşıkları gecesi düzenleneye çalışmam, bazı bildirilerin dağıtılması ve işçi yürüyüşlerine katılmam öğrencilik sıfatıma zarar getiren hareketler olarak telâkki edilmişti. Oysa bunlar, yurdunu ve halkını seven herkesin, kendi inancı ve bilinci doğrultusunda sürdürmesi gereken ve kişisel sorumluluğu olan çalışmalardır.

"Ancak şahsımı ilgilendiren konular ve hakkımdaki isnatları taşıyan hususlardan gayri - gençlik örgütü ve çalıştığım gruplar içinde başkalarına etkileyebilecek bir beyanda bulunmam. Anlatmış olduğum şeyler, gençlik örgütü ve içinde bulunduğum devrimci gruplar saflarında kendi gelişimi ve düşüncelerimle ilgili bulmaktadır. Başkaları hakkında beyanda bulunmayı şahsi sorumluluk saymam. Sıkı yönetim ilarına kadarki faaliyetler bunlardı.

"Esasen biz komünist devrimciler, prensip olarak siyasi kanaatlerimizi ve görüşlerimizi hiçbir yerde gizlemeyiz. Ancak örgütsel faaliyetlerimizi, örgüt içinde bizimle çalışan arkadaşlarımızı ve örgüt içerisinde olmayıpta bize yardımcı olan şahıs ve grupları açıklamayız. Kişisel sorumluluğum açısından gerekeni zaten söylemiş bulunuyorum. Ben buraya kadar anlattıklarımı samimiyetle inandığım Marksist-Leninist düşünce uğruna yaptım, ve sonuçtan da asla pişman değilim. Ben bu uğur

da her türlü neticeyi göze alarak
ve can bedeli bir mücadeleyi öngöre
rek çalıştım. Neticede yakalandım.
Asla pişman değilim. Birgün sizin e
linizden kurtulursam gene aynı şe-
kilde çalışacağım."

.....

İBRAHİM KAYPAKKAYA

İbrahim Kaypakkaya faşist işkenceci
lere karşı devrimci tavrın en soylu
örneklerini verdi. Ondan birşey öğ-
renemeyeceklerini anlayan, onun mü-
cadele azminden korkan faşist cel-
latlar, onu hunharca katlettiler.
Hakim sınıflar devrimcileri öldür-
mekle, sınıf mücadelesinin duracağı
nı sanıyorlardı.

Denizler, Mahirler, İbolar, Hüse-
yinler, Sinanlar öldü; onlar öldü
ama, daha onlarla, yüzlerle, binler
le Denizler, Mahirler, İbolar var.

Ölenlerin başlattığı eser mutlaka
tamamlanacaktır.

Ölümlerden duyduğumuz üzüntü ve
kini, sınıf mücadelesinde önüne ge-
çilmez bir enerjiye dönüştürelim.

- DEVRİMCİLER ÖLÜR, DEVRİMLER SÜRER !

- YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN
TÜRKİYE HALKININ HALK DEMOKRASİSİ
VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

DİZİ DİZİ

Soyguncu ağayı almış yanına
Fakirin yoksulun girer kanına
Memleket namına millet adına
İşlenir cinayet gör dizi dizi

Kimi işkencede hücrede çürür
Kimi devrim için canını verir
Kimisi hapiste köyde sürünür
Halkımın dertleri var dizi dizi

Kimini jandarma vurur kaçakta
Kimini faşistler keser sokakta
Kimi gecekonduda kimi pusuda
Vurulur yiğitler gör dizi dizi

Devrim olur hak haksızdan alınır
Meydanlarda davul zurna çalınır
Gün gelir halk mahkemesi kurulur
Hesaplar sorulur gör dizi dizi

Ozan Özgür

VURULURUM

Namlular alnımıza
canımıza dayalı
1000 kardaş
Vurgunlar soygunlar beyi
kastetmiş canıma
Yanım yönüm çevrili
kalles pusularla
Vurulurum
Onlarca, yüzlerce, binlerce
hem dom dom kurşunuyla
vurulurum
kan uykular
mahzun düşler
karanlık mağaralarda
karda, kışta
sabah, öğle
gece vakti
Vurulurum
binlerce, binlerce
ve binlerce

M. Cavi

baştarafı sh.24'te

lizme, sosyal emperyalizme ve her tür lü gericiliğe karşı amansız mücadele ettiğimiz için bizlere saldırmaktadır. Fakat bizim mücadelemiz haklı ve şerefli bir mücadeledir; ne faşist saldırılar, ne B.Alman emperyalizminin bas kı ve tertipleri bizi yıldırmayacak - tır. Tersine mücadelecı birliğimiz da ha da pekişecek, saflarımız daha da genişleyecektir.

- MHP, ÜGD KAPATILMALI, MİT, KONTR-GERİLLA DAĞITILMALIDIR !
- SIKİYÖNETİME HAYIR !
- YURT DIŞINDAKİ FAŞİST DERNEKLER KAPATILMALIDIR !
- KAHROLSUN B.ALMAN EMPERYALİZMİ !

baştarafı sh.31'de

Amerikan ve İngiliz emperyalizmleri - nin tam güdümündedir. Bir "batılı" ya göre, kurulan yeni hükümet "Afrika'da bulunabilecek kurulu düzen taraftarı en namuslu guruptur."

Yeni hükümet ABD ve Britanya'nın ül kenin yeniden inşası için gerekli o lan en az 2 Milyar dolarlık yardımın büyük bir kısmını üzerine alacakları- nı ümit etmektedir. Bu bağlamda Bri tanya ilk elden 2 Milyon dolar "yar- dım" vermiştir. AET 100 milyon dolar vaad etmiştir. Bir Amerikan diploma - tik heyeti 24 Nisan'da Uganda'yı ziya ret ederek 1973'te kesilen diplomatik ilişkileri restore etmiş ve yapılacak "yardım"ları tesbit etmiştir. Britan- ya 24 Nisan'da yeni hükümeti tanıyan ilk ülke olmuştur.

İdi Amin'in Yusuf Lule veya Milton Obote ile değiştirilmesi Uganda halkı nın sömürülmesini değiştirmeyecektir. Yıpranan eski uşakların yenileriyle değiştirilmesi dünyanın birçok ülke - sinde olagelmektedir. Bu değişiklik - ler gözümüzü karartmamalıdır. Uluslar arası sermayenin kolları Uganda' dan sökülüp atılmadıkça sömürü düzeni de- vam edecektir.

- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM !

BİZDEN ONLARA

Biz
Ellerimizde nasır,
Ayağımızda çarık,
Boynumuzda kir;
Yüzümüzde yılların biriktirdiği
Acı yas çizgileri,
Ve kalbimizde kabaran
Kinimizle insanız!

Ayaklarımıza vurduğunuz
Esaret prangaları,
Ellerimizdeki kelepçeler
Ve alınlarımızdaki
Kara damgalar;
Daha bir kamçılıyor
Özgürlük tutkumuzu

Tarihin derinliklerinden sesleniyoruz
Dinleyin!
Öküz koşan,
Tırpan tutan,
Kaval çalan,
Çekiç vuran,
Silah atıp orman yakan
Bu nasırlı balyozlar;
Kıracak hırsla birgün
Taktığınız kelepçelerle prangaları,
Yıkacak ördüğünüz
Cehalet duvarlarını,
Bilgiyle donanmış olarak uslarımız!

Sonra bizim olacak
İntikamımızla kendi öz topraklarımız!
Bize çalışacak fabrikalar!
Özgürlük türküleri söyleyeceğiz hep beraber!
Demir dögeceğiz, tırpan sallayacağız kardaşça
Ve insanca yaşayacağız, insanca!

Ozan Özgür

Yine kitapları, türküleri, bayraklarıyla geldiler,
Dalga dalga aydınlık oldular,
Yürüdüler karanlığın üstüne.
Meydanları zaptettiler yine.

Beyazıtta şehit düşen,
Silkinip kalktı kabrinden,
Ve elinde bir güneş gibi taşıyıp yarasını
Yıktı Şahmeran'ın mağarasını.

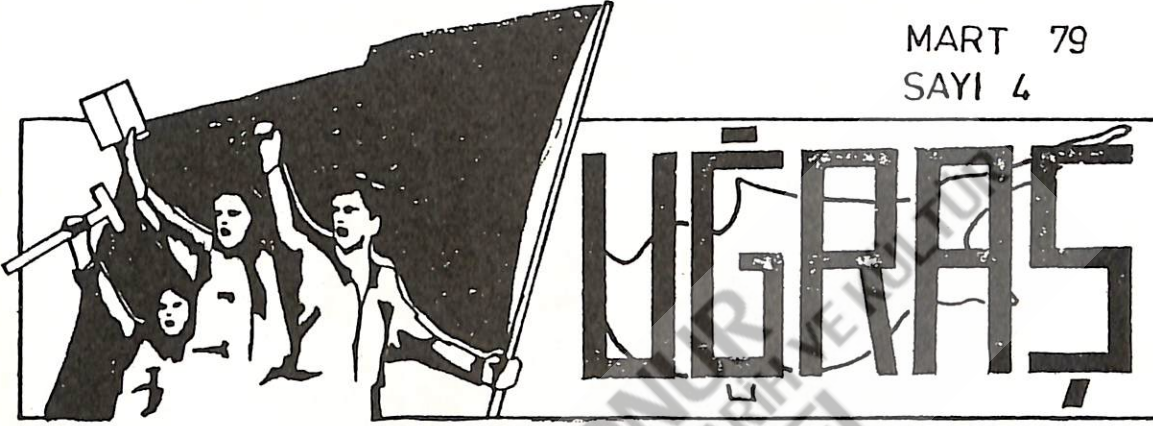
Daha o gün değil, derlenip dürülmesin bayraklar.
Dinleyin, duyduğunuz çakalların ulumasıdır.
Safları sıklaştıran çocuklar,
Bu kavga faşizme karşı, bu kavga
hürriyet kavgasıdır...

Nâzım Hikmet

UĞRAŞ'I OKU! OKUT!

DEMOKRATİK, EKONOMİK, AKADEMİK HAKLARIMIZ
BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK KIBRIS için

MART 79
SAYI 4

İNGİLTERE KIBRISLI TÜRK ÖĞRENCİ FEDERASYONU
YAYIN ORGANI

HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE
BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ YOLUNDA

İKTÖF

6. GENEL KURULU YAPILDI !

**BİRLİK'İ OKU, OKUT,
ELEŞTİR!
YAZI GÖNDER!**

BİRLİK

TÖK-YD-ÖK

Üye federasyonlar:
ATÖF, BTÖF, FTÖB

Yazışma adresi: 388/A Green Lanes,
London N4, ENGLAND

Hesap numarası: A. Akyüz, Commerzbank Zweigstelle
Bockenheim/FRANKFURT
No: 77 35 129
Bankleitzahl: 500 400 00

FİATİ: 1 DM, 2 Fr, 30 p, 8 Sch
